

Directed verdict. Řízený verdikt. V případě, kdy strana, na níž leží břemeno důkazu, evidentně nepředložila porotě věc na první pohled jasnou, může soudce nařídit zapsání verdiktu poroty, aniž by ho nechal porotě zvážit, poněvadž ze zákona může být verdikt jen jeden. Fed. R. Civil P. 50(a) (Federální pravidla pro civilní řízení). V trestní věci, v níž rozhoduje federální soud, může soudce vydat osvobožující rozsudek ve prospěch obžalovaného (na místo návrhu na řízený verdikt, což bylo zrušeno). Fed. R. Crim. P. 29 (Federální pravidla pro trestní řízení). Řízený verdikt může být vynesen buď z vlastní iniciativy soudu nebo na návrh strany. *Viz také Verdict.*

Direct estoppel. Překážka rei indicatae. Překážka uplatnění žalobního nároku v případě, kde problém byl již předmětem sporu mezi stejnými stranami, opírajícím se o stejné žalobní důvody. žaloby. Napper v. Anderson et al., C. A. Tex., 500 F.2d 634, 636. *Viz také Collateral estoppel doctrine.*

Direct evidence. Přímý důkaz. Důkaz ve formě výpovědi svědka, který skutečně viděl, či slyšel to, o čem vypovídá, nebo se dotkl předmětu, o němž je řeč. State v. Baker, 249, Or. 549, 438 P.2d 978, 980. Důkaz, kterému je uvěřeno, dokazuje existenci skutkového stavu ve sporné otázce bez dovozování či domněnky. State v. McClure, Mo. App., 504 S.W.2d 664, 668. Důkazní prostředek, který směřuje k tomu, aby byla prokázána existence sporného faktu, bez pomoci důkazu jakéhokoli jiného faktu; je odlišný od důkazu o okolnosti, indicie (circumstantial evidence), který je často nazýván „nepřímý“ (indirect). Přímý důkaz znamená důkaz, který je na prvním místě použit na dokazovaný čin nebo který bezprostředně směřuje ke sporné otázce, nebo je důkazem přesné skutečnosti ve sporném bodě procesu svědky, kteří mohou dosvědčit, že čin viděli nebo že slyšeli vyřízená slova, což je přesně to, co má být dokázáno.

Důkaz, který přímo dokazuje určitou skutečnost bez dovozování či domněnky, a který sám o sobě, je-li pravdivý, skutečnost dokazuje nezvratně. Calif. Evid. Code. *Porovnej s Circumstantial evidence.*

Direct examination. Přímý výslech. První výslech, čili dotazování se svědka na hlavní body stranou, v jejímž zájmu byl povolán. První dotazování svědka na věc, která nespadá do rámce dřívějšího výslechu svědka. Calif. Evid. Code.

Toto je nutno rozlišovat od dotazování *in pais* či *voir dire* (předběžná svědecká přísaha na zjištění, zdali osobní zájem nebrání svědkovi, aby pověděl pravdu), které je pouze předběžné a dochází k němu, když je svědkova kompetentnost brána v pochybnost; od křížového výslechu (*cross-examination*), který je veden protistranou; a od dalšího výslechu po křížovém výslechu, (*redirect examination*), který provádí strana, která jako první svědka vyslychala.

Porovnej s Cross examination. Viz také Leading question; Redirect examination.

Direct financing. Přímé financování. Prostředek, kterým nějaká osoba obdrží úvěr na nákup nebo pronájem nemovitého majetku nebo služeb, poskytnutím půjčky od banky nebo od nějaké třetí osoby, která není dodavatelem nemovitého majetku nebo služeb.

Direct injury. Přímé poškození. Škoda, která je přímým výsledkem porušení zákonného práva a která musí existovat, aby soud mohl rozhodnout o ústavnosti nějakého aktu Kongresu.

Direct interest. Přímý zájem. Přímý zájem, který by způsobil, že zainteresovaná strana není kompetentní v dané věci svědčit, je zájem, který je jistý a ne problematický nebo pochybný. Záležitost, která závisí jen na úspěšném pokračování nějakého výkonu, nemůže být považována za nejistou, či jinou, než přímou v tomto smyslu.

Direction. Řízení. Akt vládnutí; management; vedení. Denton v. Yazoo & M.V.R. Co., Miss., 284 U.S. 305, 52 S. Ct. 141, 142, 76 L. Ed. 310. Také sbor osob (nazývaných „ředitelé“), které jsou pověřeny řízením a správou nějaké společnosti nebo instituce.

Návod nebo pokyn daný soudem porotě, pokud se týče hlavního právního problému, který v případě vystal nebo je v něm zahrnut, aby byl porotci aplikován na fakta, jež jsou předmětem dokazování.

Doložka v žádosti adresované ekvivalentu soudu, obahuječi petit.

To, co je uloženo při řízení; usměrňující nebo směrovatne rozhodnutí; rozkaz; příkaz. Hughes v. Van Bruggen, 44 N.M. 534, 105 P.

Linie nebo směr, ve kterém se něco pohybuje nebo se snaží pohybovat.

Direct line. *Viz Descent.*

Direct loss. Přímá ztráta. Taková, která vzniká okamžitě a přímo z události a ne druhotně z nějakých jejich důsledků nebo účinků. *Viz Loss.*

Directly. Přímo. Přímou cestou, bez jakéhokoli zasahování; nikoli odvozené, ale bezprostřední.

Director. Ředitel. Ten, který řídí; jako ten, kdo řídí nebo usměrňuje, vede nebo nařizuje; manažer nebo vedoucí či vedoucí administrativní pracovník. State ex inf. McKittrick v. Bode, 342 Mo. 162, 113 S.W.2d 805, 808. *Viz Directors.*

Director of Public Prosecutions. V Anglii úředník, buď barrister (právní zástupce, který má výsadu obhajovat u vyšších soudů — pozn. překl.) nebo solicitor (právní zástupce, který obhajuje před nižšími soudy a připravuje případy pro baristera k obhajobě u vyšších soudů — pozn. překl.) s desetiletou praxí pod dohledem hlavního státního žalobce (Attorney General), který se zabývá žalobami v případech vraždy a jinými, podle jeho názoru důležitými případy. Prosecution of Offences Act, 1985 (Zákon o stíhání zločinů), novelizovaný Zákonem o trestní justici z r. 1987 (Criminal Justice Act, 1987).

Director of the Mint. Ředitel mincovny. Úředník, který spravuje a řídí mincovnu Spojených států a její pobočky, resp. má nad nimi dozor. Je jmenován prezidentem po poradě se Senátem a s jeho souhlasem.

Directors. Ředitelé. Osoby podle zákona jmenované nebo volené, zvolené ředitel záležitosti nějaké společnosti. Všichni ředitelé tvoří dohromady správní radu (board of directors).

Board of directors. *Viz Board of directors.*

Directors liability insurance. *Viz Insurance.*

Inside director. Vnitřní ředitel. Ředitel, který je zaměstnancem, členem představenstva či větším akcionářem společnosti.

Interlocking director. Propojený ředitel. Osoba, která je ředitelem ve více společnostech, které mají společné zájmy. *Viz Interlocking directors.*

Outside director. Externí ředitel. Ředitel, který není zaměstnancem společnosti a nemá v ní žádný nebo jenom minimální přímý podíl.

Directory, adj. Doporučující, imperfektní. Ustanovení v zákoně, procedurální pravidlo či něco podobného, co je pouze pokynem, doporučením nebo návodem, co nemá obligatorní povahu a nevede k neplatnosti závěru, jenž ho nedbá, na rozdíl od kategorického či závazného ustanovení, které musí být respektováno. Platí obecné pravidlo, že ustanovení zákona, která se vztahují k výkonu veřejné povinnosti, jsou do té míry orientační, že, ačkoli jejich přehližení může být trestné, přesto nemají vliv na platnost úkonů, které byly podle nich provedeny, jako v případě zákona, který požaduje na nějakém úředníkovi, aby připravil a dodal jinému úředníkovi dokument nejpozději v určený den.

Doporučující ustanovení v zákoně je takové, jehož dozvádání není nezbytné pro platnost postupu, na který se vztahuje; takové, které je ponecháno na volbě úřadu, či úředníka, kterému je ponecháno na vůli, zda se jím bude řídit nebo nikoliv. Obecně platí, že ustanovení, která se netýkají podstaty věci, která má být provedena a jejichž dodržování je spíše záležitostí vhodnosti, než podstatnou náležitostí, jsou „doporučující“ (directory), zatímco ustanovení, která souvisejí s podstatou věci, která má být provedena, jsou „závazná“ (mandatory). Rodgers v. Meredith, 274 Ala. 179, 146 So.2d 308, 610.

Podle obecné klasifikace jsou předpisy buď „závazné“ nebo „doporučující“. Jsou-li závazné, stanoví, kromě požadavku cítit přesně to, co je stanoveno, důsledek který bude následovat, jestliže to učiněno nebude; jsou-li doporučující, omezují se na to, co by se učinit mělo. Předpis je závazný, je-li jeho ustanovení podstatou věci, která se má učinit; jinak, týká-li se formy a způsobu a je-li akt náhodný nebo podle jurisdikce druhotný, je pouze doporučující.

Directory trust. Svěřenství předpisující. Tam, kde svěřenskou smlouvou je finanční fond určen k tomu, aby byl zvláštním způsobem převeden, až nadejde doba, kdy to bude vhodné, je takové svěřenství nazýváno „svěřenství předpisující“. Je rozdílné od svěřenství podle volného uvážení (discretionary trust), ve kterém má svěřenský správce, pokud jde o řízení fondu, volnost jednání. 42 U.S.C.A. §§ 416(i)(1), 423(d). Pierce v. Gardner, C. A. III., 388 F.2d 846, 847. Neschopnost pracovat bez určité námy nebo nepohodlí nezbytně nenaplňuje test nezpůsobilosti. De Fontes v. Celebrezze, 226 F. Supp. 327, 330 (D.C.R.I.). Nicméně bolest sama o sobě nebo bolest ve spojení s jinými poškozeními může být základem „nezpůsobilosti“ ve významu, který jí zákon o sociálním zabezpečení dává. Farmer v. Weinberger, D. C. Pa., 368 F. Supp. 1, 5.

Nedostatek vhodných fyzických, intelektuálních nebo morálních sil; narušení výdělečné schopnosti; ztráta tělesné funkce, která snižuje výkonnost; neschopnost pracovat. Rorabaugh v. Great Eastern Casualty Co., 117 Wash. 7, 200 P.2d 587, 590.

Podle zákoníku „Uniform Probate Code“ je zneschopnoucí (incapacitated) ten, kdo je poškozen kvůli fyzické nezpůsobilosti.

Viz také Capacity; Civil disabilities; Incapacity; Incompetency; Loss of earning capacity; Permanent injury; Temporary disability; Total disability.

Obecná klasifikace

Nezpůsobilost může být buď *obecná* nebo *zvláštní*; první činí osobu nezpůsobilou k veškerému právnímu jednání obecného charakteru nebo nezpůsobilou k tomu, dát mu běžný právní účinek; druhá brání učinit nějaký konkrétní akt. Nezpůsobilost může také být buď *osobní* nebo *absolutní*; první se vztahuje ke konkrétní osobě a pramení z jejího stavu, jejího dřívějšího jednání nebo z její přirozené nebo právní nezpůsobilosti; druhá vzniká u konkrétní osoby, ale vztahuje se i na její předky

nebo nástupce. Termín *občanská* (civil) nezpůsobilost se používá jako ekvivalent právní (legal) nezpůsobilosti; oba tyto výrazy znamenají nezpůsobilost nebo disqualifikaci zakotvenou v pozitivním právu, na rozdíl od nezpůsobilosti *fyzické*. *Fyzická* nezpůsobilost je nezpůsobilost nebo neschopnost způsobená tělesnou vadou, neduhem nebo tělesnou nedokonalostí, duševní slabostí nebo vyšinutím; liší se od *občanské* nezpůsobilosti, která se vztahuje k občanskému *statusu* nebo stavu osoby a vyplývá ze zákona.

Partial disability. Částečná nezpůsobilost. Podle zákona o nahradách dělníkům, neschopnost, zejména se vrátit k práci vykonávané před nehodou. K takové dochází, když zaměstnanec není schopen vykonávat úkoly, které obvykle plnil, než byl zraněn, nebo úkoly téhož fyzicky nezpůsobilá jednat ve svůj vlastní prospěch nebo nebo podobného charakteru, povahy nebo typu, ale je schopen být výdělečný činný v některém zaměstnání, pro které je vhodný svým vzděláním, výcvikem nebo zkušeností. *Daney v. Argonaut Ins. Co., La. App.*, 421 So.2d 331, 338.

Permanent disability. Trvalá nezpůsobilost. Trvalá nezpůsobilost vrátit se k práci vykonávané před nehodou; tato neschopnost může být buď úplná nebo částečná. Viz také Permanent disability (v dalším textu).

Temporary disability. Dočasná nezpůsobilost. Dočasná nezpůsobilost, na rozdíl od nezpůsobilosti trvalé je stav, který trvá, dokud poraněný zaměstnanec není tak dalece vyléčen, jak to trvalý charakter poranění umožňuje.

Total disability. Úplná, totální nezpůsobilost. Úplná nezpůsobilost poškozeného pokračovat v obvyklém zaměstnání vzniká, není-li schopen vykonávat jakoukoli podstatnou část svých běžných úkolů, ačkoli je stále ještě schopen plnit několik menších úkolů a být na svém místě v podniku. „Totální nezpůsobilost“ neznamená v úrazové pojistce absolutní fyzickou nezpůsobilost vyrizovat jakoukoli záležitost, příslušející k zaměstnání poškozeného, ale nezpůsobilost plnit podstatné a rozhodující úkoly se zaměstnáním spojené. Termín může být také použit na jakékoli poškození myslí nebo těla, které poškozenému znemožňuje nepřetržitě a solidně vykonávat výdělečné zaměstnání bez vážného poškození jeho zdraví; nezpůsobilost je trvalá, je-li takové povahy, že je celkem jisté, že potrvá po zbytek života poškozeného. Viz také Permanent disability; Wholly disabled.

Disability clause. Klauzule o nezpůsobilosti. Ustanovení v pojistné smlouvě požadující vzdání se práva na pojistné prémie po dobu nezpůsobilosti.

Disability compensation. Platby od veřejných nebo soukromých fondů, které osoba pobírá během období své nezpůsobilosti a pracovní neschopnosti; tj. sociální zabezpečení nebo dělnické vyrovnávací příspěvky poskytované při nezpůsobilosti.

Disability insurance. Pojištění pro případ nezpůsobilosti. Zakupované pojistné krytí, které má finančně chránit poškozeného během období jeho pracovní neschopnosti. Často zakupováno pracovníky svobodných povolání.

Disability retirement. Odchod do důchodu pro nezpůsobilost. Důchodové zabezpečení pro případ, kdy osoba, krytá pojištěním, je nezpůsobilá pracovat do svého normálního důchodového věku, nebo zvýšené příspěvky, vyplácené v případě, že osoba odejde do důchodu v důsledku nezpůsobilosti.

Disable. Učinit neschopným. Obyčejně odejmout schopnosti něco činit, učinit neschopným náležitého a efektivního jednání. *Federal Union Life Ins. Co. of Cincinnati, Ohio v. Richeys Admx*, 256 Ky. 262, 75 S.W.2d 767, 768. Viz Civil death; Disability.

Ve staré procesní terminologii „disable“ znamená využít vlastní nebo cizí nezpůsobilost. Tak výslovným principem common law bylo, že strana „neučiní nezpůsobilou samu sebe“ (shall „not disable himself“); ale „tato nezpůsobilost učinit nezpůsobilým sám sebe *** je osobní“.

Disabled person. Nezpůsobilá osoba. Osoba, která postrádá schopnost jednat *sui juris* (nemá způsobilost k právnímu jednání), nebo osoba, která je mentálně nebo fyzicky nezpůsobilá jednat ve svůj vlastní prospěch nebo vykonávat své zaměstnání. Viz Civil death; Disability.

Disabling restraints. Omezení, která mají navodit nezpůsobilost. Omezení týkající se zcizování majetku, která jsou obvykle neplatná, ježto odporuji linii, kterou stát sleduje (public policy). *Lohman v. Adams, Okl.*, 540 P.2d 552, 556.

Disabling statutes. Omezující zákony. Anglické zákony schválené parlamentem, které omezují a usměrňují výkon nějakého práva nebo pravomoc k převodu majetku; termín se týká zvláště zákona 1 Eliz., c. 19 a podobných zákonů omezujících právo církevních korporací najímat nemovitosti.

Disadvocate. Popřít věc.

Disaffirm. Zamítnut. Neuznat, odvolat jednou daný souhlas, zrušit potvrzení. Odmítnout následně sankcionovat někoho za dřívější čin, popří úmysl být vázán předcházející transakcí.

Disaffirmance. Zamítnutí. Neuznání dřívější transakce. Odmítnutí, v souladu s nímž ten, kdo má právo odmítnout (jako v případě odvolatelného konaktu) nebo nedodrží to, co sám dříve svým jednáním potvrdil, nebo nepřijme právní důsledky, které toto jeho vlastní jednání má. Může být bud „výslovné“ (express) nebo „konkludentní“ (implied), tj. mající podobu jednání, jež je neslučitelné s uznáním platnosti dřívější transakce.

Disafforestat. Zrušit výsady lesní půdy a prohlásit ji za obyčejnou půdu. Vrátit do původního stavu pozemky, které byly změněny v lesy. Vyjmout z dosahu zákonů o lesech. 2 Bl. Comm. 416.

Disagreement. Neshoda. Nesouhlas. Rozdíl v názoru nebo nedostatek jednoty nebo střet hledisek; např. neshoda mezi členy poroty, mezi soudci nějakého soudu nebo mezi arbitry.

Odmítnutí přejímatele nebo nájemce přijmout majetek nebo pronájem atd., který byl na něj převeden. Zrušení toho, co předtím bylo podstatné. Zádný majetek nemůže být na nikoho převeden proti jeho vůli. Následkem toho se nikdo nemůže stát osobou, které bylo něco uděleno bez jejího souhlasu. Zákon takový souhlas předpokládá, není-li prokázán opak; nesouhlas však způsobuje, že převod majetku atd. je neúčinný.

Disallow. Neuznat. Zamítnut. Odmítnout povolit, popří potřebu nebo hodnotu, zapřít nebo zavrhnout.

Disalt. Učinit osobu nezpůsobilou.

Disappropriation. Odnětí. V církevním právu jde o případ, kdy prebenda je odňata buď patronem, který ji duchovnímu udělil, nebo korporací, která prebendu růší. 1 Bl. Comm. 385.

Disapprove. Neschválit. Zamítnout. Vynést nepříznivé rozhodnutí; odmítnout oficiální schválení; neuznat; odmítnout schválit; odmítnout potvrdit, ratifikovat nebo vyjádřit s něčím souhlas.

Disaster. Pohroma. Katastrofa. Nehoda. Pokud jde o nehodu, resp. katastrofu, při níž zahynulo několik osob současně (common disaster), viz Common.

Disaster loss. Ztráta způsobená katastrofou. Jestliže nějakou oblast, která utrpěla pohromu, označí prezident Spojených států za postiženou oblast (disaster area), je pohroma označena za ztrátu způsobenou katastrofou. V takovém případě může být na tuto ztrátu nahlízeno, jako kdyby k ní došlo v daňovém roce bezprostředně předcházejícím daňovým rokem, ve kterém se katastrofa skutečně udala. Tímto způsobem jsou obětem katastrofy poskytnuty okamžité daňové úlevy. Viz Casualty loss.

Disavow. Desauvovat. Distancovat se od něčeho, resp. někoho. Neuznat jednání zástupce, který jednal bez pravomoci (unauthorized); popří oprávnění, které si k jednání přisvojil.

Disbarment. Škrtnutí ze seznamu advokátů. Soudní akt, kterým je advokátovi suspendováno oprávnění vykonávat právní praxi. Řízení o vyškrtnutí ze seznamu advokátů není ani civilní ani trestní; je to zvláštní řízení, ve své podstatě kárné a vyplývající z pravomoci, kterou soud nutně má (inherent) nad těmi, kdo před ním vystupují. Ve věci *Prisock*, 244 Miss. 427, 143 So.2d 434, 436. Viz také Debarment.

Disbocatio. Ve starém anglickém právu přeměna lesní půdy na ornou půdu nebo na pastvinu; Viz Assart.

Disbursement. Vyplacení. Vyplatit, obvykle z nějakého fondu. Provést platbu k vyrovnaní dluhu nebo splatného účtu.

D.I.S.C. Domestic Internatiomnal Sales Corporation (viz tam).

Discarcare. Ve starém anglickém právu vyložit, vydolit; např. lod. *Carcare et discarcare*; naložit a vyložit; naložit a vydolit.

Discargare. Ve starém evropském právu vyložit či složit např. vagon.

Disceptio causae. V římském právu prezentace věci právními zástupci obou stran.

Discharge. Uvolnit, osvobodit, zrušit, ulehčit, odtížit, propustit. Splatit závazek (např. závazek osoby z nějakého dokumentu); ukončit zaměstnání osoby; propustit z vězení, z výkonu trestu odnětí svobody nebo z vojenské služby.

Discharge je druhový termín; spadají pod něj zejména odvolání (rescission), propuštění (release), souhlas (accord) a uspokojení (satisfaction), plnění (performance), rozsudek (judgment), vyrovnaní (composition), bankrot (bankruptcy), fúze (merger).

Ve smluvním právu závazek zaniká, buď když strany splnily své závazky ze smlouvy, nebo jestliže události, chování stran či právní proces je plnění zprostí.

Pokud jde o požadavky, nároky, práva ze žaloby, finanční závazky atd., vyrovnat dluh nebo nárok znamená ho splatit, anulovat jeho závaznost, uspokojit ho. A také zde je termín druhový; tak dluh, hypotéka, odkaž mohou být vyrovnány zaplacením nebo jakýmkoli výkonem tomu blízkým a zákonem dovoleným, který věřitel přijme jako dostačující. § U.C.C. § 3–601 a nás.

upravuje „discharge“ obchodních dokumentů. Odtížit osobu (discharge a person) znamená osvobodit ji od nějakého závazku, dluhu nebo nároku.

Viz také Performance; Release.

Bankruptcy. Konkurs. Úpadek. Uvolnění dlužníka od všech jeho dluhů kromě takových, které jsou z toho vyloučeny Zákoníkem o bankrotu (Bankruptcy Code). Zproštění dlužníka je krok, který pravidelně následuje po ohlášení úpadku a zavedení správy jeho majetku. Tím je dlužník zproštěn břemene všech svých dluhů, které byly nebo by mohly být dokázány v soudním řízení, takže už pro něj nejsou finančním zatízením a on se tak může zabývat podnikáním a nabývat majetku, aniž by ho musel použít na splácení svých dřívějších dluhů. Bankruptcy Code §§ 523, 524. Viz také Bankruptcy proceedings.

Constructive discharge. Vynucený odchod, vynucené odstoupení. Vynucený odchod nastává, jestliže zaměstnavatel záměrně vytváří zaměstnanci podmínky tak nesnesitelné, že zaměstnanec je nucen nedobrovolně ze zaměstnání odejít. *Pittman v. Hattiesburg Municipal Separate School Dist., C. A. Miss.*, 644 F.2d 1071, 1077.

Contract. Smlouva. Zrušit smluvní závazek; učinit dohodu nebo smlouvu neplatnou a neúčinnou. Jako podstatné jméno toto slovo znamená jednání nebo právní úkon, kterým skončila závaznost smlouvy bez ohledu na to, zda je smlouva v plném zamýšleném rozsahu dodržena; (v tom případě je její zánik důsledkem jejího splnění — performance), nebo je porušena před úplným splněním.

Criminal law. Trestní právo. Akt, kterým je nějaká osoba ve vězení na základě obvinění z nějakého zločinu či trestného činu, propuštěna na svobodu.

Employment. Zaměstnání. Propustit ze zaměstnání; přestat někoho zaměstnávat. *Hunn v. City of Madison Heights*, 60 Mich. App. 326, 230 N.W.2d 414, 418.

Equity practice. Postup podle ekvity. Ve sporu o účetnictví před ekvitním soudem podle equity „discharge“ — „vyrovnání“ je výkaz výdajů a protipohledávek vznesených a uplatňovaných jako kompenzace účetnictvím obžalovaného; které následuje po zaúčtování.

Jury. Porota. Rozpustit porotu (discharge a jury) znamená zbavit ji jakéhokoli dalšího uvažování o případu. K tomu dochází, když se pokračování přeličení stane z jakékoli příčiny nemožným; také když porota po uvážení vydala verdikt nebo se na verdiktu nemůže shodnout.

Military discharge. Propuštění z armády. Propuštění vojáka, námořníka nebo příslušníka námořní pěchoty z další vojenské služby, buď po uplynutí období jeho vojenské služby nebo předtím, a to na žádost nebo za trest. „Cestné“ propuštění („honorable“ discharge) je takové, kterým se končí vojenská služba s průvodním úředním osvědčením o dobrém chování během ní. „Poutupné“ propuštění („dishonorable“ discharge) je propuštění z vojenské služby pro špatné chování nebo za trest uložený rozsudkem vojenského soudu za provinění proti vojenskému zákonu. Přiležitostně se také užívá forma „zproštění bez pocty“ (discharge without honor), které znamená pokárání, ale samo o sobě není trestem.

Mortgage. Hypotéka. Formální dokument, který uvádí, že hypoteční dluh byl uhran, a který je obyčejně zaregistrován v Registru smluv o převodech nemovitého majetku – Register of Deeds (nebo u srovnatelného orgánu pro registraci) či na jiném vhodném místě pro registraci smluv o převodech nemovitostí.

Dischargeable claim. Zrušitelný nárok. V konkursním řízení nárok, jehož uplatnění brání likvidace zbankrotované firmy, byla-li rádne nařízena. Viz Bankruptcy Code (Zákoník o bankrotu) § 727.

Disciplinary proceedings. Disciplinární řízení. Řízení, která jsou zahajována proti právnímu zástupci, aby dosáhla jeho pokáraní, dočasného přerušení činnosti nebo škrtnutí ze seznamu advokátů pro nějaké neprofesionální jednání. Mnoho států má procesní pravidla, podle kterých se taková řízení vedou, včetně disciplinárních pravidel pro advokáty. Viz Code of Professional Responsibility; Disbarment; Disciplinary Rules.

Disciplinary Rules. Disciplinární pravidla. Název disciplinárních pravidel American Bar Association (ABA) – (Sdružení amerických advokátů), Model Code of Professional Responsibility – (Vzorový zákoník profesionální odpovědnosti). Popisují „minimální úroveň chování, pod kterou nesmí žádný právník klesnout, aniž by byl podroben disciplinárnímu řízení“. Tato pravidla byla nahražena pravidly ABA, nazvanými Model Rules of Professional Conduct (Vzorová pravidla profesionálního chování) (viz tam).

Discipline. Rád, pořádek, návod. Poučení či návod sdělující znalosti a dovednosti, které je třeba dodržovat a podle nichž je třeba jednat v souladu s pravidly a rády.

Výtka, napomenutí, potrestání, pokuta. Zavést v něčem pořádek nebo podrobit něco, resp. někoho kontrole.

Disclaimer. Vzdání se nároku, zřeknutí se práva. Odmítnutí nebo vzdání se nároku nebo svěřené moci osobou, která dříve tvrdila, že je její. Odmítnutí nebo nepřijetí majetku nebo práva, které je osobě nabízeno. Odmítnutí, popření nebo vzdání se podílu, práva či majetku uděleného či daného osobě nebo o kterém osoba tvrdí, že je její. Odvrhnutí, odmítnutí, vzdání se nároku, moci nebo majetku. I.R.C. (Internal Revenue Code – Zákoník o vnitřních daních) § 2518 upravuje podmínky, za nichž je možno možno se vyhnout darovací dani jako výsledku vzdání se nároku či zřeknutí se práva.

Viz také Refusal; Renunciation; Repudiation.

Estates. Majetková práva k nemovitostem. Akt, kterým strana odmítá přjmout majetek, který se na ni převádí.

Patents. Patenty. Jestliže název a popis patentu se neshodují nebo jestliže část toho, co je tím pokryto, není přesně to, co lze patentovat, poněvadž to není ani nové, ani užitečné, je majitel patentu se souhlasem soudu umožněno dát zapsat odmítnutí jakékoli části, buď názvu nebo popisu; odmítnutí je pak považováno za součást patentních listin nebo popisu, jen když bude přesvědčivě prokázáno v budoucnosti.

Pleading. Přelíčení, proces. V procesu podle common law úkon, jímž se, obžalovaný vzdává veškerého nároku na to, co ve svém písemném podání požaduje žalobce. Viz také Denial.

Qualified disclaimer. Kvalifikované odmítnutí. Odmítnutí přjmout podíl na majetku. Kvalifikované odmítnutí

musí být provedeno písemně a převodce je musí obdržet nejpozději 9 měsíců poté, co podíl vznikl. Jakmile někdo majetek přijme a užívá jej, nemůže ho odmítnout.

Warranty. Záruka. V této souvislosti znamená „disclaimer“ slova nebo chování, směřující ke zrušení nebo omezení záruky při prodeji zboží; to musí být v některých případech zcela jasné a vztahovat se ke konkrétní záruce, která má být vyloučena. U.C.C. (Uniform Commercial Code – Jednotný obchodní zákoník) § 2–316.

„Disclaimer of warranties“ – (odepření záruky) je způsob, jak ovlivnit ručení prodávajícího redukováním počtu situací, za nichž by prodávající mohl jednat v rozporu s podmínkami smlouvy. Collins Radio Co. of Dallas, Tex. v. Bell, Okl. App., 623 P.2d 1039, 1049. Viz také Warranty.

Disclaimer clause. Klauzule o odmítnutí. Institut používány k ovlivnění ručení prodávajícího snížením počtu situací, za nichž by prodávající mohl jednat v rozporu se zárukou. Lecates v. Hertrich Pontiac Buick Co., Del. Super., A.2d 163, 171. Viz např. Warranty (Limited warranty).

Disclosure. Akt odhalení. Odkrytí; odhalení něčeho, co je tajné nebo ne zcela srozumitelné.

V patentovém právu specifikace – popis vynálezu; údaje o podstatě vynálezu nebo o způsobu, jakým funguje.

V právu cenných papírů prozrazení určité finanční a jiné informace, považované za relevantní pro investory, kteří uvažují o nákupu cenných papírů v nějakém rizikovém podnikání; požadavek, aby byla opatřena dostatečná informace pro případné investory, aby mohli uváženě vyhodnotit záruku. Viz Prospectus.

Podle Truth in Lending Act (zákon o ochraně těch, kteří kupují na úvěr) je „disclosure“ pomocný termín, který se vztahuje ke způsobu, jakým určitá informace (např. celkové náklady na půjčku), považovaná za základní pro uvážené ocenění úvěrové transakce, bude označena spotřebitelů. 15 U.S.C.A. (United States Code Annotated – Anotovaný zákoník USA) § 1601 a následně Doggett v. Ritter Finance Co. of Louisa, D. C. Va., 384 F. Supp. 150, 153. Viz Disclosure statement.

Viz ; Buried Facts Doctrine; Compulsory disclosure; Discovery; Freedom of Information Act; Full disclosure; Subpoena.

Disclosure by parties. Odhalení zúčastněnými stranami. Termín používaný někdy v právu o podvodu, pokud jde o povinnost stran prozradit fakt, který je podstatný, jestliže je jeho prozrazení nutné k vůli vzájemnému postoji stran. Viz také Material fact.

Disclosure statement. Výkaz zveřejňující informace finančního charakteru. The Federal Truth in Lending Act (Zákon o ochraně spotřebitelů) požaduje, aby finanční náklady, roční procentní sazba, počet a výše periodických plateb a jiné úvěrové podmínky byly plně uvedeny v dohodách o spotřebitelských půjčkách. To se obvykle dělá formou výkazu „Disclosure statement“, který je buď součástí nebo přílohou dohody. Viz také Truth in Lending Act.

Discommon. Vymوت obecní pozemek z veřejného užívání. Zbavit obecní pozemky jejich obecní povahy ohrazením a přivlastněním nebo kultivací.

Discontinuance. Přetržitost. Nespojitost. Ukončení, způsobující zastavení, zastavující užívání, vzdání se, opuštění. Vztahuje se k ukončení nebo opuštění projektu, stavby, výstavby dálnice a pod.

Zastavení řízení v žalobě, když žalobce ji dobrovolně bere zpět, buď písemným oznámením obžalovanému, dříve než byl učiněn jakýkoli krok v právním řízení následujícím po odpovědi, nebo v jakémkoliv jiném čase soudním příkazem soudce. Zamítnutí žaloby; odmítnutí. Podle procesních pravidel je vhodným termínem pro přetržitost „dismissal“ (odmítnutí); může být dobrovolně nebo nedobrovolně a může mít vliv na protinárok (counterclaim), křížový nárok (cross claim) nebo na nárok třetí strany (third party claim). Náklady mohou být vyměřeny. Fed. R. Civil P. 41 (Federální pravidla pro civilní řízení) Viz Dismissal.

V procesu podle common law technické přerušení soudního řízení v nějaké žalobě, ke kterému dochází v případě, když obžalovaný neodpovídá na celé žalobovo prohlášení a žalobce opomněl vyjádřit svůj názor na neodpovězenou část.

Discontinuance of an estate. Přerušení držby pozemkového majetku. Ukončení nebo dočasné pozbytí držby pozemkového majetku zatíženého omezením převodu v důsledku aktu jeho nájemce, který převedl větší pozemkový majetek, než byl oprávněn učinit. 2 Bl. Comm. 275; 3 Bl. Comm. 171. Převod učiněný nebo strpěný nájemcem pozemkového majetku zatíženého omezením převodu nebo každým, kdo se ho zmocnil in *autre droit* (právem někoho jiného), čímž dědic nebo nástupce nebo ti, kdo jsou v čekatelství na následnickou držbu, jsou doháněni k podání žaloby a nemohou být zapsáni. Vypršení právoplatné držby nemovitosti a nabytí držby na základě nového a nezbytně protiprávního důvodu držby.

Disconvenient. Pr. Fr. Nevhodný; nezpůsobilý.

Discount. Diskont, eskont; sleva. Obecně sleva či odpočet od brutto obnosu jakéhokoli účtu za cokoliv. V užším omezeném a technickém významu vzeti úroku předem.

Odpočet z původní ceny nebo dluhu, poskytnutý za pohotové placení nebo za placení v hotovosti. Metoda prodeje cenných papírů (např. pokladničních poukázk) které jsou vydány pod nominální hodnotou a zpětně odskoupeny za nominální hodnotu. Rozdíl mezi běžnou tržní cenou obligací a jejich nominální hodnotou. Sleva na normální prodejní cenu zboží.

Nízká počáteční úroková míra, kterou půjčovatelé nabízejí na hypotéku s variabilní úrokovou mírou. Je obvykle požadována na jeden nebo dva roky. Když diskontní období skončí, úroková míra se obvykle zvýší v závislosti na indexu použitém pro určení úrokové míry.

Koupit dokument nebo jiné právo za peníze, a to obvykle za menší obnos, než je nominální cena či hodnota práva.

Bankovní diskont znamená vratku nebo odpočet na její zálohy nebo půjčky peněz na převoditelný cenný papír nebo jiné důkazy dluhu splatného v budoucnu, které jsou převáděny do banky. I když diskontování směnek v jeho plném významu může znamenat půjčení peněz a převzetí směnek jako platby, nicméně ve svém běžnějším významu diskontování jako takové znamená zvýšení odměny za směnku, odpočítávání či diskontování úroku, který se naakumuluje za období, po kterém má být směnka v oběhu. Bankovní diskontování znamená půjčování peněz na směnku a odčítání úroku nebo prémie předem. Krok v transakci půjčování, kde úrok na půjčku je vztat předem odpočtem z obnosu poskytovaného na termínovanou půjčku, dávající dlužníkovi no-

minální hodnotu obligace, minus úrok. Russel v. Lumbers Mortg. Co., Com. Pl., Ohio Misc. 171, 273 N.E.2d 803, 804.

Viz také Rebate; Rediscount; Rediscount rate.

Quantity discount. Diskont na množství. Poskytovaný výrobci nebo velkoobchodníky při nákupech ve velkém množství. Robinson Patman Act (Robinson Patmanův zákon) vyžaduje, aby tento diskont byl odůvodněn úsporami prodávajícího.

Trade discount. Obchodní diskont. Snížení ceny různým třídám spotřebitelů; např. diskont poskytovaný obchodníky se stavebním dřívím podnikatelům staveb a dodavatelům.

Discount bond. Diskontovaná obligace. Dluhopis prodaný za menší než nominální hodnotu nebo za méně, než je hodnota v den splatnosti. Úrok se neplatí ročně, ale akumuluje se ke dni splatnosti, kdy je placen.

Discount broker. Diskontový makléř. Směnkový makléř; ten, kdo diskontuje směnky a dlužní úpisy a poskytuje půjčky na cenné papíry. Makléř s cennými papíry, který vyřizuje nákupní a prodejní příkazy za nižší ceny než zprostředkovatelé poskytující plné služby.

Discount loan. Diskontní půjčka. Půjčka, při které banka předem odečítá úrok v době, kdy je půjčka uzavřena.

Discount market. Diskontní trh. Úsek peněžního trhu, ve kterém banky a jiné finanční instituce obchodují s obchodními cennými papíry (commercial papers).

Discount rate. Diskontní sazba. Úroková sazba z nominální částky obchodního cenného papíru, kterou platí držitel, když převádí takový papír finanční instituci za hotové nebo za úvěr. Sazba účtovaná za diskontní půjčku. Viz Discount; Rediscount rate.

Úroková sazba používaná při zjišťování současných hodnot (diskontování).

Diskontní sazba je sazba účtovaná institucí Federal Reserve System (Systém federálních rezerv) členským bankám pro vypůjčování z oblastních poboček Federální ústřední banky. Sazba, která je stanovena Radou pro federální rezervy a která kontroluje dodávku peněz poškynutých bankám pro půjčování a určuje strop pro úrokové sazby.

Discount shares. Diskontované akcie. Akcie vydané jako plně vyplacené a nepodléhající závazku dalšího placení za menší než plnou právoplatnou protihodnotu. Akcie s nominální hodnotou, vydané a vyplacené v hotovosti menší, než je jejich nominální hodnota. Diskontované akcie jsou považovány za druh rozdělených akcií a mohou uvalit na příjemce závazek, který se rovná rozdílu mezi nominální hodnotou a hodnotou vyplacenou v hotovosti, za kterou byly akcie vydány.

Discount stock. Viz Discount shares.

Discount yield. Diskontní výnos. Výnos z obligací prodaných s diskontem.

Discover. Objevit. Odhalit to, co bylo každému skryto, zatajeno nebo neznámo. Získat první pohled na něco nebo první znalost o něčem; získat znalost o tom, co existovalo, ale co objeviteli nebylo dosud známo. Shellmar Products Co. v. Allen–Qualley Co., C.C.A. III., 87 F.2d 104, 108. Podle U.C.C. (Jednotný obchodní zákoník) se toto slovo se vztahuje ke znalosti spíše než k důvodu znát. U.C.C. § 1–201(25). Viz také Discovery; Notice.

Discovered peril doctrine. Doktrína o odhaleném nebezpečí. Doktrína o odhaleném nebezpečí (či „poslední jasné šance“) je pokládána za omezení či výjimku z obecného pravidla o spolužavinění z nedbalosti předem vyloučujícího, aby žalobce dostal náhradu škody. Je založena na úvahách, odvozených z humanitárních principů, které ukládají každému morální povinnost vystříhat se zbytečného poranění druhého. Třemi podstatnými prvky, které dohromady vytvářejí tuto doktrínu jsou: (1) odhalený stav, který byl způsoben nedbalostí žalobce, (2) skutečné objevení nebezpečné žalobcovy situace žalovaným nebo jeho zástupci v čase, kdy mohli odvrátit zranění použitím všech prostředků, které měli a které nekolidovaly s jejich vlastní bezpečností a (3) následné opomenutí použít takové prostředky. Strana, která vznáší spornou otázku odhaleného nebezpečí musí také dokázat, že bezprostřední příčinou poranění, které utrpěla, bylo nedbalé chování protistrany. *Welch v. Ada Oil Co., Tex. Civ. App., 302 S.W.2d 175, 179. Viz také Last clear chance doctrine.*

Discovert. Osamělá. Neprovdaná; nevystavená nevýhodám manželského stavu. Týká se jak dívky, tak vdovy.

Discovery. Objevení. Objev. V obecném smyslu zjištění toho, co bylo dříve neznámé; objevení nebo objasnění toho, co bylo dříve skryto; získání zprávy nebo znalosti o daných skutcích nebo skutečnostech; např. pokud jde o „objevení“ podvodu, týkajícího se platnosti zákona o promlčecích lhůtách nebo připuštění nového přelíčení z titulu nově „objeveného“ důkazu.

International law. Mezinárodní právo. Jako základ pro nárok na státní vlastnictví nebo svrchovanost je objevení, nalezení země, kontinentu nebo ostrova dříve neznámého nebo dříve známého pouze jeho necivilizovaným lidem, kteří tam žili.

Mining claim. Viz Mining location.

Patent law. Patentové právo. Objevení nějaké substance, mechanického zařízení, zdokonalení nebo aplikace, které nebyly dříve známy. Je to něco méně než vynález a může být výsledkem píle, aplikace nebo pouhé náhody. *A. O. Smith Corporation v. Petroleum Iron Works Co. of Ohio, C.C.A. Ohio, 73 F.2d 531, 538.*

Trial practice. Soudní praxe. Předprocesní nástroje, které mohou být použity jednou stranou k získání faktů a informací o případu od druhé strany, aby přispěly k přípravě strany na přelíčení. Podle Federálních pravidel pro civilní řízení (a ve státech, které zavedly pravidla podle jejich vzoru) k této nástrojům patří: Odpovědi svědků na ústní a písemné dotazy, písemné dotazníky, předkládání dokumentů nebo věcí, povolení vstoupit na něči pozemek, fyzické a mentální zkoušky a žádost o přiznání. Pravidla 26–37. Termín se obecně vztahuje na odhalení faktů, smluv, dokumentů a jiných věcí obžalovaným, které zná nebo vlastní jen on a které jsou nezbytné pro stranu, která usiluje o objevení něčeho jako součásti řízení o dosud nerozhodnuté žalobě nebo o žalobě, která má být vznesena u jiného soudu, nebo jako důkaz jejich práv nebo nároků v takovém řízení. *Hardenberg v. Both, 247 Iowa 153, 73 N.W.2d 103, 106.*

V trestních řízeních „discovery“ klade důraz na právo obhajoby získat přístup k důkazu, který je nezbytný pro přípravu jejího vlastního případu. *Britton v. State, 44 Wis.2d 109, 170 N.W.2d 785, 789. Discovery (objevení) a prozkoumání, resp. prohlídka či ohledání, se ve federálních trestních případech řídí Fed. R. Crim. P. 16 a 26.2*

(Federální pravidla pro trestní řízení); většina států má o „discovery“ podobná ustanovení v jednacích rádech soudů nebo v zákonech.

Viz také Deposition; Fishing trip or expedition; Good cause; Inspection; Interrogatories; Jencks Act or Rule; Perpetuating testimony; Work product rule.

Discovery, bill of. Žádost o vyjevení či předložení něčeho. V procesu podle ekvity písemná žádost o odhalení faktů známých žalovanému nebo o předložení smlouvy či jiné písemnosti, kterou má v opatrování nebo moci; žalobce tím neusiluje o meritorní rozhodnutí, i když si může přát, aby soudní řízení probíhalo tak dlouho, dokud k objevení či odhalení nedojde.

Discovery rule. Pravidlo o objevení. Podle „pravidla o objevení“, promlčecí lhůty v případech, kde jde o zanedbání povinné péče (mal practice), nezačnou běžet, tj. žalobní důvod nevznikne, dokud se na zanedbání povinné péče nepřijde (= dokud se neobjeví) nebo dokud neuplyne doba, během níž by pacient, při vynaložení přiměřené péče a píle, měl na protiprávní jednání lékaře přijít. *Shinabarger v. Jatoi, D.C.S.C., 385 F. Supp. 707, 710.*

Discovery vein. Viz Vein.

Discredit. Diskreditovat. Poškodit dobrou pověst. Zničit nebo poškodit důvěryhodnost osoby; obvinít, obžalovat (impeach); zpochybnit; snížit stupeň důvěry, který může být poskytnut svědkovi nebo dokumentu, např. na paděním věrohodnosti jednoho či pravosti druhého; znevažovat či oslabit spolehlání na svědectví svědka nebo na písemný důkaz, a to jakýmkoli prostředky. *Viz Impeachment.*

Discreetly. Taktně. Opatrně; rozumně; se soudnosti.

Discrepancy. Rozpor. Rozdíl mezi dvěma věcmi, které by měly být identické, např. mezi písemem jednoho a druhého; rozpor mezi výpověďmi; variance (viz tam). Také neshoda, nesouhlas, disonance, odštěpení, nestejnost, nesoulad, rozdíl.

Discretely. Přetržitě. Odloučeně; odděleně.

Discretio est discernere per legem quid sit justum. Volně uvážit znamená rozpozнат, co je spravedlivé podle práva.

Discretio est scire per legem quid sit justum. Volně uvážit znamená vědět, co má být podle práva spravedlivé.

Discretion. Uvážlivost. Volné uvážení. Je-li výraz aplikován na veřejné funkcionáře, znamená moc a právo prospěchat jím zákonem jednat za určitých okolností v souladu s tím, jak to vyžaduje jejich vlastní úsudek a svědomí, neomezované úsudkem a svědomím druhých. Je-li aplikován na veřejné úředníky, znamená jednání ve světle rozumu aplikované na všechny fakty s ohledem na práva všech zúčastněných stran, avšak beroucí zřetel na to, co je za všechn okolnosti správné a spravedlivé podle práva. *State v. Whitman, R.I., 431 A.2d 1229, 1233.*

V trestním právu a v ustanoveních o úmyslném porušení práva (torts) znamená schopnost rozeznávat správné a nesprávné, zákonné a nezákoně, moudré a bláznivé natolik, aby bylo možné podrobit někoho zákonnemu a učinit ho odpovědným za jeho činy.

Moudré vedení a řízení; opatrné rozeznávání, zvláště v majetkových záležitostech a pokud jde o řízení sama sebe; opatrnost; obezřelost; ostražitost.

Viz Discretionary acts.

Abuse of discretion. Viz Abuse (Discretion).

Judicial and legal discretion. Soudcovská a právní úvaha. Tyto termíny jsou aplikovány na opatření přenechané k volnému uvážení soudce nebo soudu a znamenají úvahu vázanou pravidly a principy zákona a ne úvahu libovolnou, náladovou a bez zábran. Není to odávání se soudcovskému rozmaru, ale používání soudcovského úsudku, založeného na faktech a vedeného zákonem, či spravedlivé rozhodnutí o tom, co je za daných okolností správné a vhodné. Je to právní úvaha, při které se musí rozeznávat postup předepsaný zákonem od vůle soudce, aby se neprosadila vůle soudce, ale vůle zákona. Provedení úvahy tam, kde jsou použitelná dvě alternativní ustanovení zákona, podle kterých soud může postupovat. Svoboda a výsada rozhodnout a jednat v souladu s tím, co je správné a spravedlivé v okolnostech, které jsou vlastní jednotlivému případu, vedená duchem a principy zákona; použít takového uvážení je revidovatelné pouze tehdy, jestliže ho bylo zneužito. *Manekas v. Allied Discount Co., 6 Misc.2d 1079, 166 N.Y.S.2d 366, 369.* Pokud jde o zneužití úvahy, viz Abuse.

Discretionary account. Konto přenechané k volnému uvážení. Konto zákazníka svěřené makléřovi, aby podle úvahy nakupoval nebo prodával cenné papíry nebo komodity, včetně výběru, časování a cen, která může být placena nebo přijata. *Stevens v. Abbott, Proctor and Paine, D. C. Va., 288 F. Supp. 836, 839.*

Discretionary acts. Činy přenechané volnému uvážení. Takové činy, pro něž není tvrdé a pevné pravidlo co do směru postupu, který je či není nutno nastoupit; jestliže je znamená takové pravidlo existuje, pak takové pravidlo volné uvážení vylučuje. *Elder v. Anderson, 205 Cal. App.2d 326, 23 Cal. Rptr. 48, 51.* Možnost volby daná soudcům a správním úředníkům, aby jednali či nejednali, jak považují za vhodné či nutné; taková jednání, nebo odmítnutí jednat nemohou být zvrácena, aniž by se ukázalo, že došlo ke zneužití volného uvážení, což znamená takové jednání či opomenutí, jehož by se žádala svědomitá osoba přiměřeně jednající nemohla dopustit nebo nedopustit. Jednání, které vyžaduje použití úsudku a volby a má za následek to, co je za daných okolností správné a vhodné. *Burgdorf v. Funder, 246 Cal. App.2d 443, 54 Cal. Rptr. 805.* *Porovnej s Ministerial act.* Viz také Discretion.

Discretionary damages. Odškodnění ponechané volnému uvážení. Takové, které lze měřit osvíceným svědomím nezaujatých porotců.

Discretionary function. Viz Discretionary acts.

Discretionary power. Právo volného uvážení. Moc, která není imperativní; jestliže imperativní je, je čas, rozsah a způsob výkonu ponechán volnému uvážení toho, komu byla moc svěřena. Moc něco vykonat nebo se něčeho zdržet. *City of San Antonio v. Zogheib, Tex. Civ. App., 70 S.W.2d 333, 334.*

Discretionary review. Prezkoumat na základě volného uvážení. Odvolací řízení, které není věcí práva, ale spíše věcí volné úvahy soudu, k němuž odvolání směřuje; např. odvolání k Nejvyššímu soudu Spojených Států. *Viz Certiorari.*

Discretionary trusts. Svěřenství s plnou mocí. Taková svěřenství nejsou vytyčena pevnými směrnicemi, ale dovolují určitý rozsah volného uvážení při své realizaci. Svěřenství, která nemohou být náležitě spravována bez

použití určitého stupně opatrnosti a úvahy. Svěřenství, kde svěřenský správce nebo jiná strana má právo akumulovat, spíše než vyplácet důchod za každý rok. V závislosti na podmínkách svěřenského dokumentu může být takový důchod akumulován aby byl příjemcům důchodu rozdělen v budoucnosti nebo připočten k celkovému majetku na prospěch budoucího majitele. Viz také Trust.

Discrimination. Diskriminace. V ústavním právu působení zákona nebo zavedené praxe, z něhož vyplývají zvláštní výsady jedné třídy libovolně vybrané z velkého počtu lidí, z nichž všichni mají stejný vztah k uděleným výsadám a mezi nimiž a neprivilegovanými nemůže být nalezen přiměřený rozdíl. Nespravedlivé zacházení s lidmi pro jejich rasu, věk, pohlaví, národnost nebo náboženství; odpírání běžných práv lidem z těchto důvodů. Zanedbání povinnosti nakládat se všemi lidmi stejně v situaci, kdy nelze nalézt žádný podstatný rozdíl mezi těmi, kdo jsou privilegováni, a těmi, kdo privilegováni nejsou. *Baker v. California Land Title Co., D. C. Cal., 349 F. Supp. 235, 238, 239.*

Federální zákon zakazuje diskriminaci v zaměstnání z titulu pohlaví, věku, rasy, národnosti, náboženství nebo invalidity; např. kapitola VII Zákona o občanských právech (Civil Right Act) z r. 1964, Zákon o věkové diskriminaci v zaměstnání (Age Discrimination in Employment Act), Zákon o stejném platu (Equal Pay Act), Zákon o diskriminaci pohlaví v zaměstnání z důvodů gravidity (Sex Discrimination in Employment Based on Pregnancy Act). Další federální zákony, doplněné soudními rozhodnutími, zakazují diskriminaci v oblasti volebního práva, bydlení, poskytování úvěru, veřejného školství a v přístupu k veřejným zařízením (public facilities).

Ve vztahu ke společným přepravcům porušení povinnosti přepravce zacházet se všemi odesílateli stejně a poskytovat jim rovné příležitosti posílat na trh své produkty. Přepravcovo zanedbání jednat se všemi stejně podle podstatně stejných podmínek.

Viz také Age Discrimination Act; Bias; Disparate treatment; Equal protection clause; Equal protection of the law; Invidious discrimination; Price discrimination; Protected class; Redlining; Reverse discrimination.

Discussion. Vyčerpání všech právních prostředků proti dlužníkovi. V civilním právu řízení na žádost ručitele, kterým je věřitel zavázán vyčerpat majetek hlavního dlužníka předtím, než se obrátí na ručitele; toto právo ručitele se nazývá „benefit of discussion“. (prospěch z vyčerpání všech právních prostředků).

Disease. Nemoc. Odchylka od zdravého či normálního stavu jakýchkoli tělesných funkcí nebo tkání. Změna stavu těla nebo některého z jeho orgánů, která přeruší nebo naruší výkon životních funkcí a působí nebo hrozí způsobit bolest a zlepšebu. Nemoc, choroba, porucha, neduh, tělesná slabost. Nemoc nebo nenormální stav, s určitými příznaky. Viz také Industrial disease; Occupational disease.

Disentailing deed. Smlouva o zrušení převodu majetku na vymezený okruh dědiců. V anglickém právu zaregistrovaná záruka, využívající převod majetku na vymezený okruh dědiců, podle 3 & 4 Wm. IV, c. 74.

Disentailing statutes. Zákony pojednávající o zrušení převodu na vymezený okruh dědiců ve smlouvě o převodu dědičného majetku vyhrazeného zvláštní třídě dědiců nebo takové zrušení převodu zakazující.

Disentailment. Zrušení převodu majetku na vymezený okruh osob. Akt, kterým se ruší převod dědičného majetku vymezenému okruhu osob (fee tail), ustanovený smlouvou o vymezeném okruhu dědiců, a který spočívá v úplném převodu majetku bez omezení na určitý druh osob (fee simple) na nájemce statku s omezenou dědičkou posloupností. V tomto případě přejímatele převzel majetek neomezený na určitý okruh dědiců a omezený převod nebo právo prvorodeného potomka nájemce statku s omezenou dědičkou posloupnosti zaniká smrtí tohoto nájemce.

Disfigurement. Znetvoření. To, co naruše či poškozuje krásu, symetrii nebo vzhled člověka nebo věci; to, co činí nevhledným, znetvořeným či nedokonalým nebo co nějakým způsobem deformuje. *Viz Maim.*

Disfranchise. Zbavit práv a svobod. Zbavit práv a výsad svobodného občana; zbavit ústavně (nebo obecně v právu) zakotvených práv a svobod; zbavit jakéhokoli práva, např. hlasovacího, atd. V jakýchkoli volbách, kde systém stran poskytuje prostředky, aby občanovo volební právo bylo efektivní, popření práva jeho strany účastnit se voleb zakládá „zbavení občanů volebního práva“ a nutí je, aby, jestliže volí, hlasovali pro zástupce jiných politických stran než těch, ke kterým sami patří; zbavení práva výběru je zbavením volebního práva. Communist Party of United States of America v. Peek, 20 Cal.2d 536, 127 P.2d 889, 894.

Disfranchisement. Zbavení práv a svobod. Akt, jímž se člen nějaké korporace zbavuje jeho práva jako takového, vyloučením. Liší se od „amotion“ – odstranění (*viz tam*), které je aplikovatelné na odstranění úředníka z funkce, přičemž jeho práva jako člena se mu zachovávají.

V obecně rozšířenějším významu odnětí volebního práva (tj. práva hlasovat ve veřejných volbách – public elections) jakémukoli občanovi nebo třídě občanů.

Disgavel. V anglickém právu zbavit pozemky jejich hlavního rysu, kterým je lenní držba, přecházející stejným dílem na všechny syny nájemce.

Disgrace. Hanba, ostuda, nemilost.

Disgrading. Degradace. Ve starém anglickém právu zbavení řádu nebo hodnosti.

Disguise. v. Zaprýt, zamaskovat. Změnit zevnějšek nebo vzhled, zvláště zaprýt neobvyklým oděvem; maskovat se přestrojením apod. Zastrít existenci pravého stavu nebo charakteru nějaké osoby nebo věci.

Disguise. n. Přestírání, neupřímnost; oděv, který má maskovat toho, kdo ho nosí. Cokoli, co osoba nosí s úmyslem změnit svůj vzhled tak, že nebude poznána těmi, kteří ji dobře znají, nebo že bude považována za jinou osobu.

Disherison. Vydědění. Zbavení dědickv. Zastaralý výraz.

Disheritor. Osoba, která vyděduje či zbavuje někoho majetku, úřadu či hodnosti. Zastaralý výraz.

Dishonesty. Nepočitost. Nečestnost. Náchylnost ke lhaní, šízení, podvádění, zpronevěře; nedůvěryhodnost, nedostatek poctivosti. V principu nedostatek čestnosti, bezúhonnosti či poctivosti; Nedostatek spravedlivosti a přimosti; sklon ke zpronevěrování, podvádění nebo klamání. Tucker v. Lower, 200 Kan. 1, 434 P.2d 320, 324.

Dishonor. Nepřijmout. Odmítnout. Odmítnout akceptovat nebo platit tratu nebo platit vlastní směnku, když je náležitě prezentována. Dokument je odmítnut, když nevyhnutelná nebo opční prezentace je náležitě provedena a je odmítnuta rádná akceptace nebo placení nebo není možné akceptaci nebo placení získat v mezích předepsané lhůty nebo – jako v případě bankovních inkas – je-li dokument patřičně vrácen v nepřekročitelném posledním půlnočním termínu; nebo prezentace je omiluvena a dokument není náležitě akceptován nebo placen. U.C.C. (Jednotný obchodní zákoník) § 3–507(1); § 4–210. Vztahuje se i na pojišťovatele akreditivu, který odmítá platit nebo akceptovat tratu nebo platební příkaz. Pokud jde o bankovní ručení za protiprávní odmítnutí, viz U.C.C. (Jednotný obchodní zákoník) § 4–402. *Viz také Notice of dishonor; Protest.*

Co se týká vlajky, roztrhat nebo poskvárit, se záměrem zlostudit nebo projevit lhostejnost. State v. Schlueter, 127 N.J.L. 496, 23 A.2d 249, 251. 18 U.S.C.A. (Anotovaný zákoník USA) § 700. *Viz Deface; Defile.*

Disincarcerate. Propustit na svobodu, osvobodit z vězení.

Disinfected. Dezinfikováno. Očištěno od škodlivých nebo nakažlivých nemocí. Imunizace.

Disinflation. Dezinflate. Zpomalení míry růstu cen. Negativní inflace *Porovnej s Delation.*

Disinherit. Vydědění. V civilním právu akt zbavení neopominutelného dědice dědickv, které mu podle zákona náleží. Vydědění je testamentární dispozice, nikoli pouhé potrestání za nedostatek synovské nebo dceřiné úcty. Taková testamentární dispozice není samočinná; aby byla účinná, je zapotřebí něčeho více než jen toho, že se objeví v poslední vůli.

Disinheritance. Vydědění. Akt, kterým vlastník pozemkového majetku – statku – zbavuje osobu, která by jinak byla jeho dědicerem, práva majetek zdědit.

Disinter. Exhumovat, vykopat, vyzvednout z hrobu.

Disinterested. Nezáinteresovaný. Nezúčastněný na možném zisku nebo ztrátě, v důsledku neuzávřených řízení nebo transakcí. Nemající žádný zájem na věci, o kterou jde nebo na kontroverzi; bez předsudu nebo stranickosti; nestranný či spravedlivý; bez peněžního zájmu; dříve či předtím nezáinteresovaný; nezaujatý nebo bez postranních myšlenek. Schipper & Block, Inc. v. Carson Pirie Scott & Co., 122 Ill. App.2d 854, 857. *Porovnej s Bias.*

Disinterested witness. Nezáinteresovaný svědek. Ten, kdo nemá zájem na věci či na problému, o který ve sporu jde, a který je podle zákona schopen svědčit.

Disintermediation. Převedení úspor. Když úroková sazba na volném trhu překročí regulovaný úrokový strop pro vklady s výpovědní lhůtou, stáhnou někteří vkladatelé své fondy a investují je jinde za vyšší úrokovou sazbu. (např. do pokladničních poukázek Spojených států – U.S. Treasury bills). Tento proces je znám jako „disintermediation“ – převedení úspor.

Disjunctum. Lat. V civilním právu oddělen; jednotlivě. Opak ke *conjunctum* (*viz tam*).

Disjunctive allegation. Disjunktivní tvrzení nebo obvinění. Tvrzení nebo obvinění v procesu, které něco vyjádřuje, a to pomocí spojky „or“ (nebo); například tvrzení, že obžalovaný „zavraždil nebo způsobil, že byl zavražděn“, atd. by mohlo být tohoto charakteru.

Disjunktivní výpovědi či obvinění jsou taková, která tvrdí, že obžalovaný udělal jedno nebo druhé; kdykoli by slovo „nebo“ učinilo tvrzení nejistým, např. v tom, která ze dvou nebo více věci je méněna, je nepřípustné. Austin v. State, Okl., 419 P.2d 569.

V civilních žalobách může být požadováno více několikeré (alternativní) rozhodnutí. Fed. R. Civ. P. (8)(a) (Federální pravidla pro civilní řízení). *See Alternative pleading.*

Disjunctive term. Disjunktivní termín. Termín, který je položen mezi dva opaky. Potvrzením jednoho z nich je druhý vzat zpět; obvykle je to vyjadřováno slovem „or“.

Dislocation. Dislokace. Odstranit z místa, které něčemu (někomu) náleží.

Disloyal. Neloajální. Nevěrný.

Dismes. Desátky; tithes (*viz tam*). Původní forma slova „dime“, což je název jedné americké mince.

Dismiss. Propustit. Zamítnout. Poslat pryč, zprostit, přerušit, vyřídit; způsobit, aby něco bylo dočasně nebo trvale odstraněno; zprostit povinnosti. Zamítnout žalobu bez jakékoli další úvahy nebo výslechu. *Viz také Discharge.*

Dismissal. Odmítnutí, zamítnutí, propuštění. Příkaz nebo rozsudek s konečnou platností rozhodující o žalobě, sporu, návrhu, atd. bez zkoumání problémů s tím spojených. Dismissal může být buď dobrovolný (voluntary) nebo nedobrovolný (involuntary). Fed. R. Civil P. 41 (Federální pravidla pro civilní řízení).

Uvolnění nebo propuštění ze zaměstnání.

Involuntary dismissal. Nedobrovolné zamítnutí. Podle pravidel uplatňovaných v praxi může k němu dojít na vlastní návrh soudu pro nedostatek obžaloby nebo proto, že skutečnosti, jež by zdůvodnily meritorní rozhodnutí, nebyly prokázány. Fed. R. Civil P. 41 (b) (Federální pravidla pro civilní řízení).

Voluntary dismissal. Dobrovolné zamítnutí. Podle pravidel uplatňovaných v praxi může být uskutečněno žalovaným bez přivolání soudu (leave of court), jestliže je zaregistrováno před odpovědí nebo na základě dohody podepsané všemi stranami poté, kdy odpověď byla zaregistrována. Fed. R. Civil P. 41(a) (Federální pravidla pro civilní řízení).

Dismissal and nonsuit. Odmítnutí a zamítnutí žaloby. Ukončení sporu, jelikož žalobce v něm nepokračoval, nebo že si přál řízení zastavit.

Dismissal compensation. Náhrada za propuštění. Konkrétní obnos, který zaměstnavatel vyplácí zaměstnanci za trvalé ukončení zaměstnání. Také nazývaná odchodné nebo odstupné.

Dismissal for cause. *Viz For cause.*

Dismissal without prejudice. Zamítnutí bez předsudu. Termín znamenající zamítnutí, aniž by se tím žalobci bránilo žalovat z týchž důvodů znova. Smyslem slova „without prejudice“ (bez předsudu) je zabránit tomu, aby rozhodnutí o zamítnutí působilo jako překážka dalšího (následného) sporu.

Dismissal with prejudice. Termín znamenající soudní rozhodnutí o meritu věci a konečném vyřízení, které brání opětnému podání žaloby v téže věci. Je to u každé sporné otázky res judicata (věc pravomocně rozhodnutá).

Dismissed for want of equity. Zamítnuto pro nedostatek ekvity. Věta používaná k označení rozhodnutí ve věci samé, z důvodů nějaké formální vady. K zamítnutí může dojít proto, že tvrzení obsažená v navrhovatelově návrhu byla shledána co do skutečnosti nepravdivá nebo za nepostačující k tomu, aby opravňovala navrhovatele k právní pomoci, již se domáhá. Reinman v. Little Rock, 237 U.S. 171, 35 S. Ct. 511, 513, 59 L. Ed. 900.

Dismortgage. Amortizace hypotéky. Splacení hypotéky. *Viz Redemption.*

Disobedience. Neposlušnost. *Viz Civil disobedience; Civil disorder.*

Disobedient child. Neposlušné dítě. Dítě, které může být k tomu příslušnými soudy prohlášeno za provinile podle zákona o vzdorovitých a vzpurných dětech (stubborn children). Může být předmětem petice jako dítě, které potřebuje sociální péči. Dítě, které svéhlavě odmítá respektovat žádosti svých rodičů nebo zákonného poručníka, či jiné osoby, u níž je v opatrování. *Viz také Delinquent child.*

Disorder. Nepořádek. Bouřlivé, neukázněné, amorální nebo nemravné chování. Porušení veřejné slušnosti a morálky. *Viz také Breach of the peace; Civil disobedience; Civil disorder; Riot; Unlawful assembly.*

Lehké, částečné a dočasné tělesné onemocnění. Pacific Mut. Life Ins. Co. v. McCombs, 188 Ark. 52, 64 S.W.2d 333.

Disorderly. Nepořádně. Neuspořádaně. V rozporu s pravidly pořádku a chování; porušující veřejný pořádek; bouřlivý, výtržnický, neukázněný, nemravný.

Disorderly conduct. Neukázněné chování. Termín vágňího a neurčitého významu (s výjimkou, kdy je definováno v zákonech), ale které obecně znamená jakékoli chování, jež je v rozporu se zákonem, zejména takové, které má sklon rušit veřejný pořádek nebo slušné chování, ostouzet veřejnost nebo šokovat veřejný smysl pro morálku. Provinění proti veřejným mravům, veřejnému pořádku či bezpečnosti. State v. Cherry, 185 Neb. 103, 173 N.W.2d 887, 888. Zákony o neukázněném chování musejí dostatečně konkretizovat zakázané chování, neboť jinak mohou být prohlášeny za neústavní. Baker v Bindner, D. C. Ky., 274 F. Supp. 658.

Osoba je vinna neukázněným chováním, jestliže za účelem způsobení veřejných potíží, mrzutosti či poplachu nebo bezohledného vytváření rizika téhož: (a) se angažuje v potyče či boji nebo vyhrožování, v násilném nebo bouřlivém chování; nebo (b) dělá nepřiměřený hluk nebo sprostě mluví k jakékoli přítomné osobě; nebo (c) vytváří nebezpečnou situaci či situaci fyzického ohrožení jakýmkoli jednáním, které slouží nelegitimnímu účelu aktéra. Model Penal Code, § 250.2 (Vzorový trestní zákoník).

Viz také Breach of the peace.

Disorderly house. Nepořádný dům. Dům nebo místo, kde lidé trvale nebo dočasně bydlíci se chovají takovým způsobem, že to nepřípustně obtěžuje sousedy. Dům, kde se jedná tak, že to může podlomit či narušit morálku společenství nebo porušit veřejný pořádek. Payne v. U.S., D. C. Mun. App., 171 A.2d 509, 511. Má široký význam a zahrnuje nevěstince, hráčská doupatá, bordely a místa podobného charakteru. V common law bylo přestupkem (disorderly conduct) takový dům mít. Burgess v. Johnson, 223 Ga. 427, 156 S.E.2d 78. Podle současných zákonů by taková činnost zakládala poru-

šení veřejného pořádku nebo by se hodnotila jako neučinné chování. Některá konkrétní jednání (např. *prostitute*) mohou být také trestními činy.

Disorderly persons. Neukázněné či vztorné osoby. Takové, které jsou nebezpečné nebo škodlivé veřejnému pořádku a dobru z důvodu svého špatného chování či zvrhlých zvyků a jsou proto podrobeny policejnímu dozoru. Tento výraz je používán hlavně v zákonech a jeho rozsah je závislý na místních nařízeních. Osoba, která porušuje mír a pořádek ve společnosti.

Disorderly picketing. Viz Unlawful picketing.

Disorientation. Dezorientace. Neschopnost identifikovat čas, místo a okolí.

Disparagare. Zneuctit, pohanět. Ve starém anglickém právu spojit dohromady ty, kteří jsou nerovni (*disparates conferre*); spojit nevhodným a neospravedlnitelným způsobem; spojit manželstvím ty, kdo jsou nerovni krví a původem.

Disparagatio. Ve starém anglickém právu zneuctění. *Haeredes maritentur absque disparagatione*, dědici se budou spojovat v manželství bez zneuctění.

Disparagement. Pr. Fr. Zneuctění; spojit dědice, atd. v manželství pod úroveň nebo stav nebo v rozporu s pravidly slušnosti.

Disparage. Uvalit hanbu. Nerovně spojit; nalézt nevhodného manželského partnera. Poškodit dobrou pověst osoby nebo majetku.

Disparagement. Zneuctění. Ve starém anglickém právu poškození spojením nebo srovnáním s nějakou osobou nebo věcí nižšího stavu nebo horší kvality. Poškodit dobrou pověst manželstvím s partnerem, který není na náležité společenské úrovni partnera. Manželství bez zneuctění byl sňatek s někým v přiměřeném postavení a s přiměřeným charakterem.

Otázka, jejmž úmyslem je zpochybnit existenci nebo rozsahu majetku někoho jiného, pokud jde o pozemky, movitosti nebo nemotné věci nebo o jejich kvalitu.

Nepravda, která směřuje k tomu, aby bylo pomluveno zboží nebo služby druhé strany, je žalovatelná v common law žalobou za „disparagement“. Totéž chování je také žalovatelné podle některých zákonů jednotlivých států a může být základem stížnosti u F.T.C. (Federální komise pro obchod). Podle zákona, nazývaného Lanham Act, neexistuje soukromá příčina žaloby pro zneuctění, která by platila federálně v rámci USA.

Disparagement of goods. Zneuctění zboží. Nepravdivé a zavádějící tvrzení o zboží konkurenta, které se činí proto, aby ovlivnilo nebo mohlo ovlivnit veřejnost, aby toto zboží nekupovala. Aerosonic Corp. v. Trodyne Corp., 402 F.2d 223, 231. Viz Disparagement.

Disparagement of title. Znevažování právního nároku. Žalovatelné zlehčování právního nároku, za které může být požadováno odškodnění. Škodlivá lež, která neoprávněně a bezdůvodně pomluvá právní nárok osoby na majetek. Zveřejnění věci, která je nepravdivá a která znevažuje majetek druhého (půdu, movitosti nebo nemotné statky) za takových okolností, že by rozumný člověk mohl předpokládat, že by tím mohlo být ovlivněno chování třetí osoby jako kupujícího nebo nájemce a vlastník by mohl z taktu způsobeného zhoršení prodejnosti svého majetku mít finanční ztrátu. Hill v. Allan, 259 Cal. App.2d 470, 66 Cal. Rptr. 676, 689.

Disparaging instructions. Znevažující instrukce. Instrukce daná porotě, která může zlehčit nebo očernit osobu nebo procesní stranu.

Disparate treatment. Různé diskriminační zacházení. Rozdílné zacházení se zaměstnanci nebo uchazeči na základě jejich rasy, barvy pleti, náboženství, pohlaví, národnosti, handicapu, nebo postavení vojenského vysloužilce. Rich v. Martin Marietta Corp., D. C. Colo., 467 F. Supp. 587, 608.

Disparity. Disparita. Znataelný rozdíl v kvantitě či kvalitě mezi dvěma nebo více věcmi.

Dispatch. Odeslání, rychlé splnění či vyřízení.

V námořním právu pracovitost, patřičná aktivita nebo náležitá rychlosť při vyloďování nákladu; opak zpoždění. *Customary dispatch* (obvyklé odbavení) je takové, které je v souladu s pravidly, zvyky a obyčeji přístavu, kde je vyloďování prováděno. *Dispatch money* (sleva poskytnutá loďařem nájemci lodi) je svou povahou odměna za naložení a vyložení v kratším čase, než byl pro to stanoven či ujednán v podobě „lay days“ (dny na naložení a vyložení lodi), *The West Nosska*, D.C.N.Y., 2 F. Supp. 547. *Quick dispatch* (rychlé odbavení) je rychlé vyložení nákladu bez ohledu na zvyky nebo pravidla přístavu nebo na zpoždění v důsledku zaplněnosti přístavu či přístavní hráze.

Dispauper. Zbavit práva na chudinskou podporu. Jestliže osobě vzhledem k její chudobě je dovoleno podat žalobu *in forma pauperis* a ta dříve než proces skončí, získá nějaké pozemky nebo movitý majetek nebo se proviní něčím, za co jí musí být tato výhoda odňata, pak ztrácí právo podat žalobu *in forma pauperis* a je prohlášena za zbavenou práva na chudinskou podporu (*dispaupered*).

Dispel. Rozptýlit, rozehnat, zahnat. Odehnat rozptýlením, odstranit, vykázat, rozházet.

Dispensary. Prodejna lihovin. Místo, kde jsou připravovány nebo distribuovány drogy.

Dispensatio est mali prohibiti provida relaxatio, utilitate seu necessitate pensata; et est de jure domino regi concessa, propter impossibilitatem praevidenti de omnibus particularibus. Prominutí je opatrné zmírnění toho, co zákon zakazuje (*malum prohibitum* – viz tam), vedené užitečnosti nebo nutnosti; zákon je králi povoluje, jelikož nelze předvídat všechny jednotlivosti.

Dispensatio est vulnus, quod vulnerat jus communne. Prominutí je rána, která poškozuje common law.

Dispensation. Dispens. Úleva. Prominutí. Vyjmutí (z) či osvobození (od) některých zákonů; povolení dělat něco zakázaného; dovolení opominout něco nařízeného; kanonický název pro povolení. Zmírnění zákona pro užitek nebo výhodu jednotlivce. Ve Spojených státech neexistuje síla, s výjimkou legislativy, která by mohla promíjet to, co zákon vyžaduje; a ani pak nejde o prominutí, jako spíše o změnu zákona. Viz také Exemption.

Dispense. Nevyžadovat (co), netrvat (na), nepovažovat za závazné. Etymologicky znamená „dispense“ vyvážit, vyplnit, rozdělit, regulovat, řídit, kontrolovat atd., ale když je použito s „with“, má mezi jinými významy také význam odstranit, skoncovat, zrušit.

Dispersione. Skandalizovat nebo znevažovat.

Displace. Vytlačit, zaujmout místo něčeho nebo někoho. *Ford v. Department of Water and Power of City of Los Angeles*, 4 Cal. App. 2d 526, 41 P.2d 488, 189.

Displaced person. Vysídlenec, bezdomovec, ten, kdo byl odsunut. Osoba ponechaná bez domova ve své vlastní zemi kvůli válce nebo z jiného důvodu.

Displacement. Přesunutí, přemístění. Přenesení citového důrazu z jednoho předmětu na druhý jako prostředek, jak se vyhnout nepřijatelným myšlenkám nebo tendencím, nebo jak takové myšlenky nebo tendence zakrýt.

Display. Výstava, přehlídka. Otevření nebo odhalení, manifestace, ostentativní předvedení, stavění se na odiv, paráda. *20th Century Lites v. Goodman*, 64 Cal. App.2d Supp. 938, 149 P.2d 88, 91. V zákoně o autorském právu „to display“ (zveřejnit) dílo znamená ukázat je, buď přímo nebo prostřednictvím filmu, diapozitivu, televizního obrazu nebo jakýmkoli jiným zařízením nebo procesem nebo v případě filmu nebo jiného audiovizuálního díla předvést jednotlivé obrazy bez návaznosti (nonsequentially). Copyright Act, 17 U.S.C.A. (Anotovaný zákoník USA) § 101.

Je-li toto slovo aplikováno v polygrafii, znamená rozličnou úpravu rádků, např. použitím nestejných délek, různých stylů nebo velikostí písma; také sazba takto tištěná. „Display advertising“ (akcidenciální inzerce) znamená inzerci v novinách, časopisech nebo obchodních propagacích materiálech, která není uvedena konkrétním záhlavím (rubrikou). *Rust v. Missouri Dental Board*, 348 Mo. 616, 155 S.W.2d 80, 85.

Dispono. Lat. Disponui, uděluji, převádí. *Disponet*, uděluje nebo zcizuje. *Jus disponendi* právo dispozice, tj. převodu právního nároku k majetku.

Disposable earnings. Disponibilní výnos. Ta část příjmu, kterou osoba může volně nakládat nebo kterou může investovat, kterou má k disposici po zaplacení daní a jiných závazků.

Disposable portion. Disponibilní část. Ta část osobního majetku, kterou může osoba odkázat obmyšleným osobám, odlišným od manželky a dětí. 2 Bl. Comm. 492. V civilním právu (podle *Lex Falcidia*) je to do výše tří čtvrtin.

Disposal. Dispoziční právo, právo disponovat. Prodej, zástava, rozdání, užití, spotřeba nebo jakýmkoli jiná dispozice s věci. Vykonávat kontrolu nad; nařídit nebo převést do užívání; předat do řízení někomu jinému; převést, uložit nebo rozdělit.

Dispose of. Disponovat. Zcizit věc, převést vlastnictví; např. testamentární dispozici. Používáno také v souvislosti s rozhodováním o žalobách. Vykonávat s konečnou platností, jakýmkoli způsobem dozor nad něčím; postoupit dozor někomu jinému; převést, odstoupit, rozdat nebo zavřít se; odstranit z cesty; skoncovat s něčím; levně prodat. Často používáno pouze ve zúženém významu „prodej“, případně takto významově zúžováno kontextem.

Disposing capacity or mind. Schopnost disponovat ve smyslu mentální schopnosti. Jde o alternativní, resp. synonymní výrazy, jichž se v ustanoveních o posledních vůlích používá pro „zdravou mysl“ (sound mind) nebo „testovací způsobilost“ (testamentary capacity). (Viz tam).

Disposition. Disposice. Akt disponování, převodu do péče nebo vlastnictví druhého. Odloučení se od majetku, zcizení nebo vzdání se majetku. Viz Bequeath, Testamentary (*Testamentary disposition*).

Konečné vyřízení nějaké záležitosti ve vztahu k rozsahu vyhlášovaným soudem rozhodnutí soudce platí jako dispozice, bez ohledu na úroveň, na níž k rozhodnutí došlo. *Western Line Consol. School Dist. v. Continental Cas. Co.*, N. D. Miss., 632 F. Supp. 295, 303.

V trestním řízení odsouzení nebo jiné konečné vyřízení trestní věci.

Pokud se týče duševního stavu, znamená „disposition“ postoj, převažující tendenci nebo inklinaci.

Disposition hearing. Soudní řízení, ve kterém je obžalovaný v trestní věci odsouzen nebo je jinak o něm rozhodnuto (disposed of). Viz Sentencing.

Disposition without trial. Odsouzení v trestní věci nebo jiné naložení s obžalovaným, který byl uznán vinným nebo přiznal faktu, která dostačují k tomu, aby mohl být shledán vinným bez řízení v meritě věci.

Dispositive facts. Právní skutečnosti neboli jednání a události, které zakládají, mění nebo ruší právní vztahy.

Dispossess. Připravit (o). Vypudit. Vyhodit. Zbavit osobu půdy zákoným procesem, např. tím, že statkář ji zbabí držby. Vyhmat, vyloučit z držby nemovitosti. Viz Eviction; Forcible entry and detainer; Process (*Summary process*).

Dispossession. Zbavení vlastnictví. Vyvlastnění. Vypuzení z držby; protiprávní jednání, které s sebou nese odnětí držby. Akt, kterým ten, kdo se dopouští křivdy, získává faktickou moc nad pozemkem nebo dědictvím. Zahrnuje také snížení ceny (abatement), vniknutí (intrusion), protiprávní zabavení držby (*disseisin*), přerušení (*discontinuance*), násilné zadržení (*deforcement*).

Dispossess proceedings. Řízení při zbabení držby. Zkrácené řízení iniciované statkářem, který chce vyhnat nájemce a znova získat držbu nemovitosti proto, že nájemce neplatil pachtovné nebo pro jiné porušení podmínek pronájmu. Viz také Ejectment; Eviction; Forcible entry and detainer; Process (*Summary process*).

Disproportionate. Nepoměrný, nepřiměřený, v nepoměru.

Disprove. Vyvrátit (důvod). Prokázat nesprávnost. Dokázat, že je něco chybné nebo mylné; toto nemusí být dosaženo jen popřením (denial), ale i tím, že se dokáže opak.

Dispunishable. Ve starém anglickém právu trestně odpovědný. Nepotrestatelný; např. „Tato vražda je nepotrestatelná“ (za tuto vraždu nelze nikoho potrestat).

Disputable presumption. Sporná, problematická domněnka. Druh důkazu, který může být přijat a na jehož podkladě lze jednat, neexistuje-li jiný důkaz, který by podpořil tvrzení, které tento důkaz chce dokázat; je-li předložen důkaz, který takové tvrzení podporuje, nastupuje na místo domněnky a není nutné čekat na nějakou jinou domněnku. Pravidlo, které stanoví soud a jímž se pouze břemeno důkazu přenáší na stranu, proti níž působí. *City of Montpelier v. Town of Calais*, 114 Vt. 5, 39 A.2d 350, 356. Viz Presumption.

Disputatio fori. V civilním právu diskuse, polemika nebo argumentace před soudem.

Dispute. Spor. Konflikt nebo kontroverze; konflikt nároku nebo práv; prosazování práva, nároku nebo požadavku na straně jedné, setkávající se s protichůdnými nároky nebo tvrzeními na straně druhé. Předmět soudního řízení. Záležitost, pro kterou je podána žaloba a s kterou je spojen sporný problém, kvůli němuž jsou povoláni porotci a vyslýcháni svědci. *Viz Cause of action; Claim; Controversy; Justiciable controversy; Labor dispute.*

Disqualify. Diskvalifikovat. Zneschopnit; prohlásit za nevhodného nebo nezpůsobilého, jako když se mluví o diskvalifikaci soudce z důvodu jeho zainteresovanosti ve věci, o diskvalifikaci porotce pro jeho setrvávání na pevném předem pro sebe vytvořeném názoru nebo o kandidátovi na veřejný úřad z důvodu jiného bydliště, než je místo, kde má vykonávat funkci, nedosažení zákonem předepsaného věku, předchozího spáchání trestného činu atd.

Disrate. Degradovat. V námořním právu zbavit námořníka nebo poddůstojníka jeho funkčního zařazení nebo hodnosti; snížit na nižší míru nebo hodnost.

Disrationare, or dirationare. Ospravedlit; očistit se od chyby; vyvrátit žalobní důvody; prokázat nesprávnost.

Disregard. Nevšímavost. Zacházet s někým nebo s něčím jako nehodným ohledu nebo povšimnutí; pustit ze zřetele; ignorovat; přehlížet; opomenout pozorovat.

Disregard of corporate entity. Nevšímavost k právnické osobě. Zacházet se společností, jako kdyby z hlediska daňových nebo jiných závazků neexistovala. V takovém případě by každý akcionář odpovídal za vynechaný podíl ve všech společných transakcích, které mají daňové důsledky nebo důsledky v podobě jiných závazků. *Viz také Piercing the corporate veil.*

Disrepair. Rozpad, havarijní stav. Stav, ve kterém je nutná oprava nebo restaurace po rozpadu nebo poškození.

Disrepute. Špatná pověst. Špatná reputace. Ztráta nebo nedostatek dobré pověsti, vadný charakter; znevážit, diskreditovat.

Disruptive conduct. Rozvratné chování. Neukázněné nebo pohrdavé chování, obyčejně v rámci soudního nebo kvazisoudního řízení. *Viz Contempt.*

Dissection. Pitva. Pitvání. Rozrezávání nějakého zvířete nebo rostliny na kousky, aby byla zjištěna jejich struktura a použity jejich části. Anatomické zkoumání mrtvého těla rozřezáním na kousky nebo vyříznutím jedné nebo více částí nebo orgánů. Proces oddělování tkání v místech, kde se přirozeně stýkají. Rozdělování na součásti za účelem kritického zkoumání.

Disseise. Zbavit (čeho), připravit (o).

Disseisee. Zbavený držby. Osoba, která je protiprávně zbavena držby svých pozemků.

Disseisin. Protiprávní, neoprávněné zbavení držby. Vyvlastnění. Zbavení držby. Odnětí právoplatné držby. Uzurpování práva právoplatné držby a majetku a výkonné takových mocí a výsad vlastnictví, jako je zadržení nebo odsunutí toho, komu taková moc nebo výsada plným právem náleží. Je to protiprávní vyhození toho, komu byla zabrána jeho vlastní nemovitost, a to nikoli protiprávním vstupem na nemovitost, jako je tomu v případě „abatement“ nebo „intrusion“, kdy pozemek nemá vlastníka, ale útokem na toho, kdo je skutečně

majitelem, a jeho vypuzením. Je to ve skutečnosti vypuzení z vlastní nemovitosti, zatímco zmenšení majetku nebo neoprávněné rušení držby jsou vypuzením, které má právní podklad.

Když někdo vtrhne na to, co jiný drží, a silou nebo překvapením ho z držby jeho pozemků vypudí, je to nazýváno „disseisin“ (protiprávní zbavení držby), což je připravení o skutečnou právoplatnou držbu nebo vlastnictví nemovitosti, kterou předtím nájemce užíval. Jinými slovy násilným odnětím držby je, když někdo do ní vstoupí s úmyslem uzurpovat majetek a vyhnat druhého z jeho vlastní nemovitosti. Aby došlo k protiprávnímu odnětí držby, musí existovat vypuzení z držby, budouc, že si někdo ponechal výtěžky, nebo že vznáší na nemovitost nárok jako na dědictví.

Odnětí držby podle ekvity (equitable disseisin) je takové, kdy je někdo protiprávně zbaven držby nemovitosti, např. když je připraven o nájemné nebo zisky z ní.

Odnětí držby volbou je takové, kdy někdo uvádí nebo připouští, že byl zbaven držby, i když tomu tak ve skutečnosti nebylo.

Disseisinam satis facit, qui uti non permittit possessorem, vel minus comode, licet omnino non expellat. Zbavuje držby ten, kdo nedovoluje vlastníkovi, aby ji užíval nebo činí držbu méně užitečnou, ačkoliv toho, kdo nemovitost drží, nevypuzuje zcela.

Disseisitrix. Osoba ženského pohlaví, která protiprávně zbavila jiného držby nemovitostí.

Disseisitus. Ten, kdo byl protiprávně zbaven držby nemovitosti.

Disseisor. Ten, kdo protiprávně zbavuje jiného držby jeho pozemků. Viník či škůdce, který se usadil na pozemku někoho jiného. *Flinn v. Blakeman*, 254 Ky. 416, 71 S.W.2d 961, 968.

Disseisoress. Osoba ženského pohlaví, která protiprávně zbavuje jiného jeho půdy.

Dissemble. Tajit. Skrývat. Předstírat. Zatajit či skrýt vytvářením nějakého falešného zdání.

Dissensus. Lat. Nesouhlas. V civilním právu vzájemná dohoda stran o tom, že bude zrušen či anulován závazek, vyplývající z ústní smlouvy; technicky zrušení souhlasu (*consensus*), kterým byl závazek vytvořen.

Dissent. Nesouhlas. Rozdílnost v názoru. Protikladnost mínění. Odmítnutí souhlasit s něčím již stanoveným či rozhodnutým, nebo s jíž dříve vykonaným činem.

Termín je nejčastěji používán k označení výslovného nesouhlasu jednoho nebo více soudců soudu s rozhodnutím, k němuž v projednávané věci dospěla většina. V takovém případě je soudce, který nesouhlasí zapsán jako „dissenting“ (nesouhlasící). Nesouhlas může, ale nemusí být odůvodněn.

Ecclesiastical law. Církevní právo. Odmítnutí přizpůsobit se rituálu a ceremonií zavedené církve.

Dissenter. Ten, kdo nesouhlasí. Pokud jde o práva nesouhlasících akcionářů, *viz Appraisal remedy*.

Dissentiente. (Lat. nesouhlasící.) Použito u jména soudce nebo u jmen více soudců, označuje toto slovo nesouhlasné stanovisko ve věci. *Nemine dissentiente* – jednomyslně; aniž by někdo nesouhlasil.

Dissignare. Ve starém právu rozlomit pečet'.

Dissipate. Zničit, promarnit, promrhat; např. bláznivě rozházet peníze. Rovněž rozptýlit, rozehnat dav.

Dissimulatione tollitur injuria. Újma je zahlazena odpustěním nebo usmířením.

Dissolute. Prostopášný, nevázaný. Bez zábran, nestoudný, nezákoný, nespoutaný v morálce a chování, bezudně se oddávající tělesným rozkošem, rozmařilý, prostopášný, oplzlý, vyžilý.

Dissolution. Rozpuštění. Rozpuštění. Akt nebo proces rozpuštění nebo rozpouštění; ukončení; skoncování. V tomto smyslu je často používáno ve větě „dissolution of a partnership“ (ukončení partnerství). *Viz Partnership, níže*, v rámci hesla Dissolution.

Contracts. Smlouvy. Ukončení smlouvy je její zrušení stranami samými s tím účinkem, že je anulována její závaznost a jsou obnovena původní práva každé strany.

Corporation. Korporace, sdružení, spolek, společnost. Rozpuštění korporace je ukončení její legální existence. K tomu může dojít více způsoby; aktem zákonného sboru, zrušením nebo odnětím její zakládací listiny; zánikem její zakládací listiny uplynutím doby; řízením o ukončení podle zákona; ztrátou všech jejich členů nebo snížením jejich počtu pod zákonný limit; bankrotom. *Bruun v. Katz Drug Co.*, 351 Mo. 731, 173 S.W.2d 906, 909.

Rozpuštění korporace může být bud' dobrovolné (*voluntary*), iniciované a schválené ředitelskou radou a akcionáři, nebo nedobrovolné (*involuntary*). Nedobrovolné rozpuštění může být „administrativní“ (např. státem pro opomenutí společnosti vést výkazy nebo platit určité daně) nebo „soudní“ (generálním prokurátorem pro zneužití statutárního oprávnění; akcionáři z důvodu selhání managementu; neuspokojenými věřiteli) nebo může vyplynout z bankrotu společnosti. Postupy pro rozpuštění společnosti jsou obvykle stanoveny v zákonech jednotlivých států. *Viz např. Rev. Model Bus. Corp. Act § 14.01 a následující.*

Viz také Articles of dissolution; Liquidation.

Marriage. Manželství. Akt ukončení manželství; rozvod; termín však nezahrnuje prohlášení manželství za neplatné. *Deihl v. Jones*, 170 Tenn. 217, 94 S.W.2d 47, 48. *Viz Divorce*.

Partnership. Partnerství. Ukončení partnerství je změna vztahu mezi partnery, způsobená některým partnerem, který přestal se společnou aktivitou, což je rozdílné od ukončení obchodu, resp. podnikání. Uniform Partnership Act, § 29 (Jednotný zákon o partnerství).

Dissolution of parliament. Rozpuštění parlamentu. Koruna může rozpuštít parlament osobně nebo proklamací (veřejným oznamením); k rozpuštění dochází obvykle proklamací po odročení zasedání parlamentu.

Dissolve. Rozpustit. Ukončit, odstranit, zrušit, anulovat, rozložit. Zrušit závaznost čehokoli. Jako „dissolve a corporation“ (rozpustit společnost), *viz Dissolution*.

Dissolving bond. Ukončující závazek. Závazek, který je dán proto, aby bylo dosaženo zrušení nějakého právního dokumentu nebo soudního příkazu, zejména pokud jde o zabavení či obstavení majetku nebo zrušení soudního zákazu, a který je podmíněný odškodněním protistrany nebo dodržením rozsudku, který bude vynesen.

Dissuade. Zrazovat, odrazovat, nedoporučovat, odvrátit radou. V trestním právu přimět někoho, aby se něčeho nedopustil.

Zrazovat svědka od toho, aby podal důkaz proti obžalovanému, je v common law žalovatelný trestní čin.

Distance. Vzdálenost. Přímá linie v horizontální rovině od jednoho bodu k druhému a měřená od nejbližšího bodu jednoho místa k nejbližšímu bodu druhého.

Distill. Destilovat. Podrobit procesu destilace, tj. vypařování prchavých částí látky a pak kondenzování takto vytvořené páry. V právu je tento termín používán hlavně ve spojení s výrobou lihovin.

Distilled liquor or distilled spirits. Destilovaný tvrdý alkohol či destiláty. Termín, který zahrnuje všechny požívání schopné alkoholické nápoje získané destilací (takové jako whisky, brandy, rum a gin).

Distiller. Výrobce destilátů (tj. alkoholických nápojů) nebo ten, kdo vyrábí mladinu nebo rmut připravený k destilaci nebo kdo jakýmkoli procesem vypařování odděluje alkoholickou esenci od nějaké fermentované substanci.

Distillery. Palírna. Místo nebo budova, kde jsou destilovány nebo vyráběny alkoholické nápoje.

Distinct. Zřetelný, jasný, odlišný, rozdílný. Jasný smyslům nebo rozumu; snadno pochopený či srozumitelný; neklamný. Evidentně ne totožný; viditelně a rozdělně rozdílný.

Rozdílný povahou nebo stanovištěm, ne týkajícím se rozdílného míst a podobně, oddělený, individuální, to, co je rozdílné, skutečně oddělené nebo odloučené od jiných věcí. *Gavin v. Webb, Tex. Civ. App.*, 99 S.W.2d 372, 379.

Distincte et aperte. Ve staré anglické praxi jasný a otevřený. Formální slova ve writs of error, jež se týkají toho, jak je třeba na ně odpovědět.

Distinctively. Charakteristicky či zvláštně, ale ne nezbytně vyloučně.

Distinctiveness. Charakteristická zvláštnost. Typický znak. Základní složkou nějakého hesla či znaku, který je nárokován jako obchodní značka je to, že identifikuje zboží konkrétního obchodníka a odlišuje je od zboží jiných obchodníků. O slovu, symbolu, tvaru nebo barvě sloužící tomuto účelu se říká, že jsou „distinctive“, charakteristické, příznačné. Některé značky jsou neodmyslitelně charakteristické či typické, zatím co druhé získávají „distinctiveness“ až po určité době. (viz Secondary meaning). Charakteristická značka (distinctive mark) může časem svoji „distinctiveness“ ztratit a stát se generickou, rodovou.

Distinguish. Rozeznat, odlišit. Vyzdvihnout podstatný rozdíl; prokázat, že soudní rozhodnutí uváděné jako aplikovatelné, je neaplikovatelné.

Distinguishing mark. Charakteristická známka; symbol; charakteristická značka. Mateřské znaménko, jizva a jiné zvláštní znamení charakterizující osobu. Značka na hlasovacím lístku, který tím ztrácí svou tajnost. Jakékoli úmyslné označení hlasovacího lístku voličem, které není pokusem označit jeho volbu kandidátů a které má týž účinek jako značka, podle níž může být rozeznán jeho hlasovací lístek.

Ve vztahu k obchodní značce viz Distinctiveness.

Distort. Deformovat, znetvořit. Překroutit z přirozeného nebo pravidelného tvaru; fyzicky se otáčet na stranu; vytlačit ze správné pozice; kroutit či deformovat.

Distracted person. Šílenec. Termín používaný v zákonech některých států k označení stavu duševní nenormálnosti, resp. vyšinutosti (*insanity*).

Distractio. Lat. V civilním právu oddělení nebo dělení na části; také převod nebo prodej. Někdy se aplikuje na jednání poručníka, který si jím přivlastnil majetek svého svěřence.

Distractio bonorum. Rozprodej majetku insolventního statku po kusech pod řízením kurátoru, ustanoveného v zájmu věřitelů a za účelem co největšího uspokojení jejich nároků.

Distraction rule. Pravidlo o odvracení pozornosti. Jestliže je pozornost žalobce odvracena z dostatečné přičiny od poznání nebezpečí, je podle tohoto pravidla na porotě, aby položila otázku spoluzavinění nedbalosti.

Distractio pignoris. Likvidace zástavy. Prodej věci zastavené nebo zatižené hypotékou, který provádí věřitel nebo zástavní věřitel, aby uspokojil svůj nárok za dlužníkovo opomenutí zaplatit, nebo splatit hypotéku.

Distrahere. Prodát, rozcházet se, zrušit smlouvu, rozvést se.

Distrain. Zabavit, exekovat. Vzít do zástavy majetek druhého a podržet si ho, dokud nesplní svůj závazek nebo dokud šerif nezíská majetek zpět. Opatření užité proto, aby zajistilo dostavení se k soudu, placení nájemného, výkon služeb atd. Také zadření movitého majetku, at' už zákonné nebo nezákoně, za jakýmkoli účelem. Viz *Distraint*; *Distress*.

Trainer or strainor. Ten, kdo se v nouzi zmocní majetku někoho jiného.

Constraint. Zabavení, exekuce. Konfiskace; akt zabavení. Neúplné právo statkáře k nájemcově majetku, nacházejícímu se v pronajatých budovách nebo na pronajatých pozemcích. Na základě nedodržení závazku ze strany nájemce může statkář podle některých jurisdikcí zabavit nájemcův majetek, obvykle výměnou některých zámků na dveřích a dáním výpovědi, a pak bude mít retenční právo na zboží (majetek nájemcův). Priorita retenčního práva závisí na zákonu, jaký v daném místě platí. Viz *Distress*.

Distress. Obstavení, zabavení, exekuce. V common law právo statkáře, nyní upravené zákonem, zabavit v mimosoudním řízení nájemcovo zboží a movité majetek, aby uspokojil nedoplatky nájemného.

Převedení nemovitého a movitého majetku z držby provinilce do opatrování poškozenou stranou k uspojkování spáchané škody; jako např. pro neplacení nájemného. Vzeti osobního majetku do zástavy, k vynucení splnění něčeho, cím je povinována strana, které byl osobní majetek zabaven. Hall v. Marshall, 145 Or. 221, 27 P.2d 193. Zabavení majetku obžalovaného, aby tak byl donucen dostavit se k soudu.

Zákony některých států, které autorizovaly zabavení majetku statkářem z titulu dlužného nájemného, byly prohlášeny za neústavní. Viz např. Van Ness Industries v. Claremont Painting, 129 N. J. Super. 507, 324 A.2d 102.

Zabavení osobního majetku, po němž následuje jeho veřejný prodej, nejsou-li dobrovolně placeny daně; ta-

ké zabavená věc, tj. ta, která byla zabavena k uspokojení nároku.

Viz *Distraint*; *Landlords warrant*.

Distress infinite. Exekuce nekonečná. V common law taková, která neměla ohraničení co do kvantity a mohla být čas od času opakována, dokud nebyla přemožena tvrdohlavost exekvované strany. Takové byly exekuce na nemovitosti, ty, jimiž se strana měla přinutit dostavit se k soudnímu jednání nebo ty, jimiž se vynucovala přítomnost porotců.

Distress warrant. Rozkaz k zabavení. Writ opravňující úředníka provést exekuci; jmenovitě writ opravňující vykonat exekuci movitosti nájemce pro neplacení nájemného.

Zmocnění právního zástupce, kterým statkář deleguje výkon svých práv svému rádné autorizovanému zástupci. In re Koizim, D.C.N.J., 52 F. Supp. 357, 358.

Grand distress, writ of. Obžalovací exekuce, writ k ní. Writ dříve vydávaný v Anglii v žalobě o vydání nemovitosti *quare impedit* („jelikož brání“), jestliže se obžalovaný vzdor předvolání nedostavil k soudu; nařízal šerifovi zabavit pozemky a movitosti obžalovaného, aby tak byl donucen dostavit se k soudu. Už se nepoužívá; žaloba *quare impedit* byla zrušena zákonem 23 & 24 Vict., c. 126, § 26 a nahrazena řízením na základě běžné žaloby.

Second distress. Druhá exekuce. Dodatečná exekuce za nedoplatek nájemného, zákonem povolená v některých případech, kdy majetek zabavený při první exekuci nemá dostatečnou hodnotu, aby uspokojil nárok.

Distress and danger. Nesnáz a nebezpečí. „Nesnáz“ a „nebezpečí“, kterým musí být vystavena loď, aby to opravňovalo jejího zachránce k tomu, že záchrana nemusí být okamžitá, nebo že nebezpečí nemusí být bezprostřední a absolutní. Stačí, jestliže v době, kdy je pomoc poskytována, došlo k nějaké škodě nebo neštěstí, které by mohly loď vystavit zničení, kdyby pomoc nebyla poskytnuta nebo kdy je plavidlo v situaci, kdy je třeba se mít na pozoru, nikoli však v situaci, kdy je nebezpečí akutní.

Distressed goods. Opotřebené zboží. Zboží prodávané na trhu opotřebených věcí.

Distressed property. Zabavený majetek. Majetek, který musí být prodán kvůli nezaplacenému hypoteckárnemu dluhu nebo po soudním potvrzení závěti, týkající se předluženého nemovitého majetku.

Distressed sale. Prodej v tísni. Forma likvidačního prodeje (např.výprodej), při kterém prodávající obdrží za své zboží méně, než za normálních prodejných podmínek.

Distributable net income (DNI). Rozdělitelný čistý příjem. Opatření, které omezuje výši přídělů ze statků a svěřenství, kterou musí osoby k příjmu těchto obnosů oprávněně zahrnout do příjmu. DNI také limituje obnos, který statky a svěřenství mohou nárokovat jako odpovět na takové příděly. I.R.C. 643(a).

Distribute. Přidělit nebo rozdělit v poměru nebo podlech. Viz *Distribution*.

V trestním právu osoba „distribuuje“ nebezpečnou drogu, když ji někomu prodává, převáží, dává nebo dodává, přenechává, směnuje či vyměňuje s někým nebo nabízí, že tak učiní nebo je s tím svolná. State v. Schoffill, 63 Haw. 77, 621 P.2d 364, 368.

Distributee. Dědic; osoba oprávněná podílet se na rozdělení nemovitého majetku. Tento termín je používán, aby označil jednu z osob, která podle zákona má právo podílet se na pozůstatlosti toho, kdo zemřel bez závěti. Viz také *Beneficiary*.

Distribution. Rozdilení. Rozdělování nebo distribuce mezi určitý počet lidí, kouskování, přidělování, rozvrhování.

Corporate. Z obchodní sféry. Přímý nebo nepřímý převod peněz nebo jiného majetku (s výjimkou vlastních akcií) nebo způsobení zadluženosti společnosti v zájmu jejich akcionářů se zřetelem k jakýmkoli jejich akcii. Rozdilení se může dít formou deklarace či vyplacení dividend; nákup, odkoupení nebo jiné nabycí akcií; rozdelení zadluženosti; nebo jinak. Rev. Model Bus. Corp. Act, § 1.40.

Partnership. Partnerství. Platba partnera partnerovi. Placení může být v hotovosti nebo v majetku. Platba partnerovi může být v běžného zisku nebo to může být záloha a konto budoucího zisku, aby tak byly partnerovi poskytnuty pohotové prostředky. Distribuce může také pozůstávat z partnerova kapitálu, v případě partnerova úpadku. I.R.C. § 731 (Daňový zákoník).

Probate. Soudní potvrzování dědictví. Soudní rozvržení toho, co z pozůstatlosti zemřelého, který nezanechal závěť, zbyde po zaplacení dluhů a nákladů a rozdelení mezi ty, kdo jsou legálně oprávněni se na tomto zbytku podílet. Viz *Distributive share*.

Securities offering. Nabídka cenných papírů. Veřejná nabídka cenných papírů nějakého vydavatele (emittenta) prostřednictvím upisovatele, statutárního upisovatele, nebo vydavatelem samým. Taková nabídka může být *kontrolovaná* (controlled), tj. nabídka cenných papírů veřejnosti prodávajícími akcionáři namátkově prostřednictvím většího počtu makléřů, kteří jsou ochotni takovým osobám pomáhat; nebo nabídka veřejnosti takovými osobami bez využití služeb makléřů.

Statutes of distribution. Zákony o rozdělování. Zákony jednotlivých států, předepisující způsob rozdělování pozůstatlosti zemřelého, který nezanechal závěť, mezi dědice či příbuzné.

Trust. Svěřenství. Obnos placený nebo připisovaný k dobru oprávněným osobám ve svěřenském vztahu. Placení může být buď v hotovosti nebo v majetku a obecně je to pro oprávněnou osobu příjem. I.R.C. § 643(a) (Daňový zákoník).

Distribution in kind. Rozdilení v druhové podobě. Převod majetku v druhové podobě. Když např. společnost rozděluje půdu svým akcionářům, jde o rozdělení majetku v jeho druhové podobě. Prodej půdy následovaný rozdilením na bázi hotovostních operací by nebyl distribucí půdy v druhové podobě. Viz také *Like-kind exchange*.

Distribution in liquidation. Rozdilení v rámci likvidace. Rozdilení aktiv po rozpuštění společnosti. Likvidační dividenda je obnos rozdělovaný při úplné nebo částečné likvidaci společnosti a je s ním operováno tak, jako při plném zaplacení akcie společnosti. I.R.C. § 331(a)

(Daňový zákoník). *Srovnej s Nonliquidating distribution*.

Distributive. Rozdělující. Distribuční. To, co provádí nebo uskutečňuje rozdilení; to, co rozvrhuje, dělí a převádí na jednotlivé položky či podíly.

Distributive clause. Distribuční klauzule. To opatření ve svěřenství, které řídí rozdělení příjmů a konečné rozdelení darů nad ně.

Distributive deviation. Odchylka při rozdělování. Rozdelení kapitálu mezi ty, kdo dostávají příjmy, jež jim nedostačují, a to bez souhlasu ostatních, kteří mají podle podmínek svěřenství obdržet později celý kapitál.

Distributive finding of the issue. Nález poroty, který rozděluje problém. Porota je povinna vynést verdit ve prospěch té strany, které se podle názoru poroty podřílo předloženými důkazy svou věc prokázat. Existují ale případy, kdy lze dospět k závěru, že rozděnou je prospěch žalobce a z části ve prospěch obžalovaného. Tak v žalobě o prodané zboží a o vykonanou práci, jestliže obžalovaný obhájil, že nikdy nebyl zadlužen, s čímž byl problém spojen, může být verdit vynesen, co do zboží ve prospěch žalobce a co do práce ve prospěch obžalovaného. Viz také *Comparative negligence*.

Distributive justice. Viz *Justice*.

Distributive share. Rozdelený podíl. Podíl (share nebo portion), který daný dědic obdrží při dělení pozůstatosti ze zákona, neexistuje-li závěť, která by se jí týkala; nebo podíl ze zrušeného partnerství. Helvering v. Enrights Estate, 312 U.S. 636, 61 S. Ct. 777, 781, 85 L. Ed. 1093. Někdy v rozšířeném významu podíl, přidělený dané osobě při rozdělení konkurenční podstaty nebo fondu, jako v případě převodu na věřitele nebo na základě řízení o platební neschopnosti.

Distributor. Distributor. Jedinec, partnerství, korporace, asociace nebo někdo jiný, kdo existuje mezi výrobcem a maloobchodníkem při nákupech, komisionářském prodeji nebo prodejních smlouvách, týkajících se spotřebního zboží. Velkoobchodník, zprostředkovatel nebo jiný obchodník zprostředkovatel zmocněný výrobcem nebo dodavatelem prodávat převážně maloobchodníkům a obchodním uživatelům. Aaron E. Levine & Co., Inc. v. Calkraft Paper Co., D. C. Mich., 429 F. Supp. 1039, 1046. Viz také *Dual distributor*.

District. Kraj, oblast, okres. Jedna z územních oblastí, na které se pro soudní, politické, volební či správní účely dělí stát nebo země, hrabství, county, město se samosprávou nebo i jiná politická jednotka. State ex rel. Schur v. Payne, 57 Nev. 286, 63 P.2d 921, 925.

Obvod nebo území, v jehož rámci může být osoba přinucena, aby se dostavila. Obvod pravomoci; provincie.

Pokud jde o Fire; Judicial; Land; Levee; Metropolitan; Mineral; Mining; Road; School; and Tax (*districts*), viz tato hesla.

Congressional District. Obvod pro volby do Kongresu. Zeměpisná oblast státu, která může vysílat reprezentanty do Kongresu USA.

District attorney. Obvodní (okresní) návladní. V rámci jednotlivých států vyšetřující úředník, který zastupuje stát v každém z jeho soudních obvodů; také vyšetřující úředník vlády Spojených států v každém z federálních soudních okresů. V některých státech, které jsou pro

soudní účely děleny do oblastí nazývaných jinak než „districts“, se týž úředník nazývá „veřejný žalobce“ (prosecuting attorney), „návladní hrabství“ (county attorney) nebo „státní návladní“ (states attorney). Viz také United States Attorney; Prosecutor.

District clerk. Obvodní tajemník. Tajemník okresního soudu státu nebo Spojených států.

Districts courts. Okresní soudy. Každý stát se skládá z jednoho nebo více federálních soudních okresů, z nichž v každém je okresní soud. 28 U.S.C.A. § 81 a následně. (Anotovaný zákoník USA). Okresní soudy Spojených států jsou soudy první stolice s obecnou federální jurisdikcí pro případy, které se týkají federálních zákonů nebo zločinů a žalob mezi obyvateli různých států. Každý stát má nejméně jeden okresní soud, ačkoliv mnoho jich má více soudních okresů (např. severní, jižní, střední). Existuje také okresní soud Spojených států v District of Columbia. Kromě toho Společenství Puerto Rico má okresní soud Spojených států s jurisdikcí odpovídající jurisdikci okresních soudů v jednotlivých státech USA. K projednání věci před okresním soudem je obvykle zapotřebí jeden soudeček; v některých druzích případů jsou však vyžadováni tři soudci, kteří tvoří soud. (28 U.S.C.A. § 2284). V okresech s více než jedním soudcem zastává služebně nejstarší soudce, který nedosáhl věku sedmdesáti let, funkci vrchního soudce (předsedy soudu – chief judge). Viz Diversity of citizenship; Federal question jurisdiction.

Také název nižších státních soudů, kde se vedou a ukládají soudní zápis. Tyto soudy mají obecnou jurisdikci.

District judge. Soudce okresního soudu. Soudce okresního soudu Spojených států; v některých státech také soudce obvodního soudu státu.

District parishes. Obvodní farnosti. V Anglii církevní oddělení v diecézích pro všechny způsoby uctívání a pro slavení svatých, křtín, pro přijímání svatosti a pochovávání, vytvářená z podnětu královinných zmocnenců pro stavbu nových kostelů.

Legislative district. Legislativní obvod. Zeměpisný obvod, z něhož mohou být vysíláni, resp. v němž mohou být voleni zástupci do zákonodárných sborů státu.

Districting. Vymezenování obvodů. Termín se vztahuje k určování hranic volebních obvodů, Moolenaar v. Toddman, D. C. Virgin Islands, 317 F. Supp. 226, 231. Stanovení přesných zeměpisných hranic každé takové jednotky či volebního obvodu. Seaman v. Fedourich, 16 N.Y.2d 94, 262 N.Y.S.2d 444, 209 N.E.2d 778, 779. Viz Apportionment; Reapportionment.

Districtio. Lat. Těžnost, nesnáz; Zabavení věci.

District of Columbia. Území u řeky Potomac, které je sídlem nejvyšších orgánů Spojených států. Původně bylo veliké deset tisíc čtverečních metrů a skládalo se z částí území státu Maryland a státu Virginia, které tyto státy postoupily Spojeným státům; ale v roce 1846 bylo území postoupené státu Virginia tomuto státu vráceno. Z právního hlediska to není ani stát, ani oblast, ústavně bylo podřízeno výlučné jurisdikci Kongresu.

Distringas. Ve staré anglické praxi writ, který nařizoval šerifovi hrabství, aby obžalovanému, který v hrabství bydlí nebo má movitý či nemovitý majetek, zabavil (*to distract*) majetek v hodnotě čtyřiceti šilinků, a tak ho

donutil dostavit se k soudu. Tento writ byl vydáván v případech, kdy nebylo možné obžalovaného zařídit, aby mu byla doručena soudní obsílka.

Distringas byl také používán v ekvitu jako první způsob, jak přinutit korporaci tvořenou více členy, aby se dostavila k soudu.

Forma exekuce ve vlastnických žalobách a v řízení o různých nepřístojnosech (nuisance), probíhajícím před porotním soudem (assise).

Distringas juratores. Ve starém anglickém právu writ nařizující šerifovi, aby fyzickým donucením nebo zabavením majetku přiměl porotce dostavit se k soudu. Byl vydáván současně s *venire* (soudní obsílkou), ačkoliv podle pozdější teorie se zakládal na předpokladu, že porotci výzvy dostavit se k soudu neuposlechnou.

Distringas nuper vice comitem. Ve starém anglickém právu writ přikazující zabavit statky toho, kdo před nedávnem zaujímal úřad šerifa, a tak ho donutit, aby učinil něco, co měl učinit, dříve než úřad opustil, jako např. přivést obžalovaného k soudu nebo prodat zboží obstaněné na základě writu *fieri facias*.

Distringas vice comitem. Ve starém anglickém právu writ nařizující coronerovi (úředníku spravujícímu soukromý majetek koruny v hrabství) aby exekoval šerifův nemovitý a movitý majetek v hodnotě čtyřiceti šilinků za to, že neuposlechl writu *venditioni exponas* (viz tam).

Distringere. Ve feudálním a starém anglickém právu zabavit; přinutit či donutit.

Disturb. Rušit. Uvést v neporádek; vyvést z klidu nebo z pravidelného rádu; porušit ustanovený řád; vybočit ze směru nebo příkazu.

Disturbance. Rušení. Porucha. Jakýkoli čin způsobující mržutost, zneapojení, pobouření, obtěžování druhého či rušení jeho klidu, nebo mu bránící v provozování zákonného a vhodného zaměstnání, nebo odporující zvyklostem určitého shromáždění a určité skupiny shromážděných osob, což zasahuje do řádného průběhu tohoto shromáždění nebo celkově či částečně shromáždění provokuje. Viz Disturbance of peace; Riot.

V common law bezpráví páchané na nehmotném dědictví tím, že jeho majitel se brání či překáží při jeho užívání. Blackstone vypočítává pět druhů takových rušení: narušení výsad, práva společného užívání držby, cest a patronátního práva. 3 Bl. Comm. 235.

Disturbance of common. Porušení práva společného užívání. V common law jakékoli jednání, kterým je znesnadněno nebo změněno něčí právo společného užívání; jako v případě někoho, kdo nemá právo k obecnímu pozemku a pustí na něj svůj dobytek nebo v případě někoho, kdo právo k obecnímu pozemku sice má, ale pustí na něj dobytek, který není připuštěný k pastvě na obecném pozemku nebo obecní pozemek přetěžuje; nebo v případě, kdy vlastník pozemku nebo někdo jiný pozemek oplotí nebo jinak zatarasi.

Disturbance of franchise. Rušení výsady. Jednání, jímž se někomu zabraňuje nebo znesnadňuje využívat své výsady, takže užitky z ní plynoucí jsou zmenšeny. 3 Bl. Comm. 236.

Disturbance of patronage. Rušení patronátního práva. Překážení patronovi v tom, aby uvedl svého úředníka v nějakou prebendu. 3 Bl. Comm. 242.

Disturbance of peace. Rušení veřejného pořádku. Rušení klidu, ticha a pořádku v sousedství nebo v obci, zvláště zbytečným a vyrušujícím hlukem. Chování, které má sklon obtěžovat všechny občany a které ve skutečnosti obtěžuje kohokoli přítomného, komu se to nelíbí. Com. v. Orlando, Mass., 359 N.E.2d 810. V některých jurisdikcích zahrnuje tento termín i výtržnost (razech). „Breach of the peace“ (porušení veřejného pořádku) a „disturbing the peace“ (rušení veřejného pořádku) jsou synonyma. People v. Cohen, C.A.3d 94, 81 Cal. Rptr. 503, 505. Viz také Breach of the peace; Disorderly conduct; Riot.

Disturbance of public meetings. Rušení veřejných shromáždění. V common law to byl přestupek spočívající v chování, které mělo sklon rušit veřejné shromáždění, ačkoliv na obžalobě bylo ovšem v mnoha případech požadováno, aby dokázala, že rušení bylo svévolné či záměrné. V mnoha jurisdikcích je to trestný čin nikoli podle common law, ale podle zákona, neboť takové rušení nemusí být tak bouřlivé, aby zakládalo výtržnost (riot).

Disturbance of public or religious worship. Rušení veřejného nebo náboženského uctívání; jakékoli činy nebo chování, které ruší klid a pořádek shromáždění osob, které se legitimně shromáždily k náboženským obřadům.

Disturbance of tenure. Rušení držby. Podle zákona o rušení držby rušením bylo, jestliže někdo cizí hrozbal, silou, přemlouváním či jinak přiměl nájemce, aby opustil věc, kterou měl v nájmu; toto rušení držby bylo pro pána (statkáře) žalovatelnou škodou.

Disturbance of ways. Rušení cest. K tomu docházelo v případě, že osobě, která měla právo cesty přes pozemek druhého, získané udělením nebo vydržením, byly činěny překážky uzavřením nebo jinými zátarasami nebo jejím přepráním, takže v důsledku toho nemohla svého práva cesty využívat, buď vůbec nebo přinejmenším ne takovým vyhovujícím způsobem, jak by to mohla. 3 Bl. Comm. 241.

Ditching, diking, or tiling. Dělání příkopů, hrází nebo obdělávání. Každá práce nutná k přeměně vyprahlých pozemků, jmenovitě zaplevelených pozemků na ornou půdu nebo sad, — slovo „dicking“ (dělání hrází), je-li aplikováno na vyprahlé oblasti, znamená zplanýrování půdy, a je-li aplikováno na vyprahlé zaplevelené oblasti, znamená nejen odstraňování nebo ničení podrostu, ale rovněž přeprávání či rozorávání kořenů.

Divers. Různý. Rozdílný, rozdílný, rozmanitý; hromadný termín, seskupující určitý počet nespecifikovaných osob, předmětů nebo činů.

Diversion. Odvrácení, odklonění, objížďka. Odklonění stranou nebo změna přirozeného běhu nebo dráhy nějaké věci. Termín je hlavně používán na neoprávněnou změnu vodního toku, která má zabránit snížení břehu nebo na neoprávněné použití fondů.

Diversion program. Nápravný program. Nařízení soudu adresované obžalovanému, buď před vynesením soudního nálezu o vině, nebo po něm, aby se v rámci podmíněného odsouzení podílel na nějaké práci nebo na nějakém výchovném programu.

Diversité des courts. Název pojednání o soudech a jejich pravomoci, napsaného francouzsky patrně za vlády Eduarda III., jehož autorství někteří připisují Fitzherber-

tovi. Bylo poprvé vytištěno v r. 1525 a znova v roce 1534.

Diversity. Různost, nestejnlost, rozmanitost. V trestní věci podle common law obhajoba, v níž vězněná osoba tvrdí, že není tou, která byla odsouzena k smrti a ztrátě občanských práv; v takovém případě byla ihned sestavena porota, aby posoudila takto vzniklý problém totéžnosti osoby, nikoli aby rozhodla, zda je vina nebo ne, poněvadž to už bylo rozhodnuto. 4 Bl. Comm. 396.

Diversity jurisdiction. Viz Diversity of citizenship.

Diversity of citizenship. Různost občanství. Fráze používaná, pokud jde o jurisdikci federálních soudů, která podle čl. III, § 2 Ústavy Spojených států, se vztahuje na spory mezi občany různých států čili na situace, kdy jedna strana je občanem jednoho státu a druhá strana je občanem státu jiného, nebo na spory mezi občanem určitého státu a cizincem. Kromě toho musí být vyhověno požadavku předepsané výše sporné částky. 28 U.S.C.A. § 1332. (Anotovaný zákoník USA.) Viz Outcome test.

Divert. Odchýlit, odvrátit. Odklonit stranou; změnit běh věci. Obvykle se aplikuje na vodní toku nebo na neoprávněné použití fondů. Viz Diversion.

Dives. Boháč, bohatý. V praxi kancléřského oddělení Vysokého soudního dvora „dives costs“, „náklady bohatého“ jsou soudní poplatky běžně vyžadované na rozdíl od poplatků dříve povolovaných v případech, kdy žaloval nebo se hájil nemajetný člověk *in forma pauperis*, které se omezovaly pouze na náklady z jeho vlastní kapsy.

Divest. Totéž co devest (viz tam).

Divestitive fact. Skutečnost, která něco ruší či mění nebo něčeho zbaňuje. Jednání nebo událost rušící nebo měnící právní vztah.

Divestiture. Zbavení se majetku. V antitrustovém právu soudní příkaz obžalovanému (např. obchodní společnosti), aby se sám zbavil majetku, cenných papírů a jiných aktiv. U.S. v. E.I. du Pont de Nemours and Co., 366 U.S. 316, 81 S. Ct. 1243, 6 L. Ed.2d 318. Akt, kterým firma prodává jednu nebo více svých částí, jako např. filiálku, závod nebo určité prostředky, které vytvářejí výrobní kapacitu. Takový postup někdy nařizují soudy, jde-li o fúzi nebo monopolizaci.

Divestment. Rozdělení. Zrušení. V majetkovém právu zrušení podílu či účasti před jejich normálním zánikem. Restatement, Second, Property § 16 Úplná ztráta subjektivního práva k pozemku nebo jeho částečná ztráta v důsledku toho, že se na něm podílí více osob (partial divestment).

Divide. Rozdělit. Rozrezat, rozkrájet na kousky, rozpojit, oddělit, držet odděleně. Termín je synonymum distributi.

Divide and pay over rule. Pravidlo rozdělit a platit „až po“. Podstata tohoto pravidla je v tom, že jestliže jsou v instrukci obsažena pouze darovací slova — rozdělit a platit až v budoucnosti, znamená použít takových slov předpoklad přezítí, ale jestliže je odkladem placení sledován úmysl ponechat věci v přechodném stavu, pak se usuzuje, že subjektivní právo přejde až po smrti zůstavitele a okruh legatářů (osob obdařených odkazem) se musí určit od tohoto data, neboť budoucnost není spojována s podstatou daru. Ve věci Bogarts Will, 62 Misc.2d 114, 308 N.Y.S.2d 594, 602.

Divided court. Rozdělený soud. Odvolací soud, jehož právní názor nebo rozhodnutí nejsou v konkrétním případě jednomyslné.

Divided custody. Viz Custody.

Dividend. Dividenda. Rozdělování běžných nebo naakumulovaných čistých příjmů akcionářům společnosti pro rata, tedy poměrným dílem, založené na počtu vlastněných akcií. Dividendy jsou obvykle vypláceny v hotovosti. Nicméně mohou být vydány ve formě akcie nebo majetku. Dividenda z přednostních akcií je obyčejně pevná částka; avšak u kmenových akcií kolísá v závislosti na takových věcech jako jsou výnosy a dostupná hotovost korporace, jakož i budoucí plány na nabývání majetku a vybavení společnosti. Viz také Allocation of dividends.

Accumulated dividend. Akumulovaná dividenda. Kumulativní dividenda nezaplacená v době splatnosti.

Asset dividend. Majetková dividenda. Dividenda placená ve formě jmění společnosti; normálně ve formě výrobků. Viz Property dividend níže.

Bond dividend. Obligační dividenda. Typ rozdělování dividend, který je nezvyklý; akcionář při něm místo poukázky, majetku nebo peněz obdrží obligace.

Cash dividend. Viz toto heslo.

Consent dividend. Souhlasná dividenda. S cílem vyhnout se nebo snížit penalizující daň za nerozumnou akumulaci výnosů nebo daň, která se nazývá „personal holding company tax“, může společnost vyhlásit souhlasnou dividendu. Při této dividendě se akcionářům nerozděluje dostupná hotovost nebo majetek, ačkoliv společnost získá srážku za vyplacené dividendy. Souhlasná dividenda je akcionářům zdaňována a zvyšuje základnu jejich akciových investic. I.R.C. § 565 (Zákonik o vnitřních daních).

Constructive dividend. Konstruktivní dividenda. Zdanitelný příjem, který akcionář získává od své vlastní společnosti, ačkoliv takový příjem nebyl označen jako dividenda. Příklady uvádějí nerozumné kompenzace, nadmerné platby nájemného, výhodné nákupy majetku společnosti a užívání majetku společnosti akcionářem. Postoupení nerozděleného zdanitelného příjmu (tj. UTI – undistributed taxable income – nerozdělený zdanitelný příjem) akcionářům ze subkapitoly S společnosti je někdy počítáno ke konstruktivní dividendě. Konstruktivní dividendy jsou obecně problémem omezeným na uzavřené korporace, jejichž akcie jsou drženy několika málo osobami, většinou na místech manažerů.

Jestliže má akcionář blíže neurčené právo na dividendu, je taková dividenda nazývána pro daňové účely konstruktivní dividendou, ačkoliv ji ve skutečnosti neobdržel, poněvadž o ni ještě nepožádá a společnost ji proto uložila stranou. Clark v. C.I.R., C.A. Fed., 266 F.2d 698.

Cumulative dividend. Kumulativní dividenda. Typicky rys prioritní akcie, který vyžaduje, aby jakékoli, v minulosti splatné dividendy z prioritní akcie byly vyplaceny, dříve než mohou být vyplaceny jakékoli dividendy z kmenové akcie. Dividenda, která není vyplácena ročně (nebo periodicky, jak je stanoveno v akciovém certifikátu) musí být konec konců vyplacena, dříve než může být vyplacena jakékoli dividenda z kmenové akcie. Nedoplatky se hromadí.

Deferred dividend. Odložená dividenda. Dividenda vyhlášená, ale splatná k některému budoucímu datu.

Deficiency dividend. Deficitní dividenda. Jakmile jednou IRS uložila společnosti daň nazývanou „personal holding company tax“ za předchozí rok, může být daň snížena, nebo se jí lze vyhnout vydáním deficitní divideny podle I.R.C. § 547. (Zákonik o vnitřních daních). Postupu využívajícího deficitní divideny nelze použít v případech, kdy deficit byl zaviněn podvodem s úmyslem uniknout dani nebo vědomým opomenutím, zažádat o přiměřené vrácení daně [§ 547(g)]. Postup využívající deficitní divideny se nevyhne obvyklým pokutám a úrokům za opomenutí zažádat o přiměřené vrácení daně nebo za nezaplacení daně.

Dividend addition. Dividendový přídavek. Něco přidaného k pojistce ve formě připojištění; neznamená to nerozdělené aktívum nebo přebytek. Termín se nevztahuje k dividendám, přidávaným přímo k hodnotě půjčky. Anderson v. Liberty Life Ins. Co. of Topeka, 149 Kan. 447, 87 P.2d 499, 502.

Ex-dividend. Termín používaný burzovními makléři, který znamená, že prodej akcií korporace nenese s sebou právo prodejce na poměrný díl již vyhlášené a zanedlouho splatné dividendy. Viz Ex dividend.

Extra dividend. Zvláštní dividenda. Dividenda placená vedle řádné dividendy; obyčejně kvůli výjimečným ziskům korporace během období, za které jsou divideny vypláceny.

Extraordinary dividend. Viz toto heslo.

Liquidation dividend. Viz toto heslo.

Nimble dividends. Pohotové dividendy. Dividendy vyplácené z běžných příjmů v době, kdy je schodek na účtu nerozděleného zisku (nebo na jiném účtu, z kterého mohou být placeny dividendy). Zákony některých států (USA) nedovolují pohotové dividendy. Tyto zákony vyžadují, aby běžné výnosy byly spíše použity na krytí dřívějších schodků, než aby byly použity na vyplácení běžných dividend.

Noncumulative dividends. Viz toto heslo.

Passed dividend. Uplynulá dividenda. Dividenda, kterou společnost, která běžně dividendy vyplácí, nevyplatila, když byla splatná.

Preferred dividend. Prioritní dividenda. Dividenda vyplácená na prioritní akcie společnosti. Dividenda vyplácená určité třídě akcionářů přednostně před tou, která je vyplácena jiným akcionářům.

Property dividend. Majetková dividenda. Pozůstává z části majetku společnosti vyplácené akcionářům místo hotovosti nebo místo akciového kapitálu společnosti. Viz Asset dividend výše.

Scrip dividend. Dividenda placená v poukázce na akci nebo v osvědčení o vlastnictví odpovídajícího podílu na kapitálových akcích společnosti, které budou později vydány. Dividenda vyplácená v krátkodobém dlužním úpisu, který ve skutečnosti rozděluje zisky, ale umožňuje společnosti odložit skutečnou distribuci hotovosti. Billingham v. E. P. Gleason Mfg. Co., 101 A. D. 476, 91 N.Y.S. 1046.

Stock dividend. Dividenda v akcích. Dividenda placená spíše ve formě akcii než v hotovosti. Dividenda v akcích se obvykle vyjadřuje jako procento z počtu akcií, které již akcionář vlastní. Společnost obvykle volí vydání dividendy v akcích proto, aby zachovala hotovostní prostředky. Daňová výhoda, kterou dividendy

v akcích akcionáři přináší, spočívá v tom, že dividenda v akcích je zdanitelná v době prodeje, zatímco dividenda v hotovosti je zdanitelná, když je přijata.

Tax treatment. Daňová úprava. Neodčitatelný příděl pro akcionáře společnosti. Dividenda představuje pro příjemce hrubý příjem, pocházející z běžného nebo akumulovaného výnosu a zisku společnosti. Viz také Dividend received deduction níže.

Unpaid dividend. Nevyplacená dividenda. Dividendy společnosti vyhlášené, ale ještě nevyplacené. Nevyplacené dividendy, jsou závazkovou položkou v účetní rozvaze společnosti.

Year-end dividend. Dividenda na konci roku. Typ zvláštní dividendy vyplácené na konci daňového roku ve výši, která je odvísána od zisku. Viz také Extra dividend, výše.

Dividenda. To, co má být rozděleno.

Dividend income. Dividendový příjem. Druh hrubého příjmu plynoucího z rozdílení dividend a podléhajícího zdanění. I.R.C. §§ 61(a)(7), 301(c). (Zákonik o vnitřních daních).

Dividend received deduction. Srážka z přijaté divideny. Srážka povolená právnické osobě jako akcionáři z dividend, které obdržela od tuzemské společnosti. Podle Tax Reform Act (Zákon o daňové reformě) z roku 1986 se společnostem povoluje 80 proc. srážka z dividend, obdržených v roce 1987, a 70 proc. srážka z dividend po roce 1987. Jestliže však společnost vlastní více jak 80 proc. akcií té společnosti, která vyplácela divideny, činí povolená srážka 80 proc. I.R.C. § 243–246. (Zákonik o vnitřních daních.)

Dividend yield. Výnos z divideny. Běžná roční dividenada dělená tržní cenou akcie.

Divinare. Lat. Věštit; domnívat se či tušit; předpovědět. *Divinatio*, tušení nebo odhadování.

Divine laws. Boží zákony. Zákony připisované Bohu. Viz Natural law.

Divine right of kings. Božské právo králů. Právo krále vládnout, zdůvodňované teorií otcovské moci jako základu státu, zejména doktrínou, že ani nesprávné chování ani uzurpace nemůže připravit monarchu nebo jeho dědice práva na trůn a na poslušnost lidu. Tato teorie nebyla ve svém počátku namířena proti svobodě lidu, ale proti nárokům papeže a církve na nadvládu jak v oblasti duchovní, tak světské.

Divine service. Bohoslužba, služby boží. Služba boží byl název feudální lenní závislosti, při které byli nájemci povoveni konat určité bohoslužby; např. sloužit určitý počet mší, rozdat určitý obnos na almužny a podobně. Liší se od lenní závislosti nazývané *frankalmoign* v tom, že v případě lenní závislosti typu služby Boží, mohl pán, jehož pozemky měl nájemce v držbě, pozemky za nevykonávání této služby odejmout, zatímco v případě *frankalmoign* pán mohl — neplnil-li nájemce své povinnosti — dosáhnout nápravy pouze stížností.

Divisa. Ve starém anglickém právu záměr, rozhodnutí nebo nařízení; také odkaz; také hranice farnosti, statku či hospodářství, atd. Také soud o hranice pozemků, aby byly vyřešeny spory mezi nájemci.

Divisible. Dělitelný. To, co lze dělit.

Divisible contract. Dělitelná smlouva. Smlouva, jejíž povaha a účel dovolují dělení na dvě nebo více částí, co

se týče záležitostí a věcí, které zamýslí a obsahují, přičemž jednotlivé části na sobě nutně nezávisí a ani strany takovou závislost nezamýslely.

Divisible divorce. Dělitelný rozvod, neúplné rozhodnutí o rozvodu. Rozhodnutí o rozvodu lze rozdělit na část týkající se výživného, a na část, týkající se zájmu manželství. Doktrína aplikovaná v souvislosti s uznaváním rozhodnutí cizích soudů (full faith and credit clause), pokud jde o vliv cizího rozhodnutí o rozvodu na rozhodnutí, týkající se výživného. Rymanowski v. Rymanowski, 105 R.I. 89, 249 A.2d 407.

Divisible obligation. Viz Obligation.

Divisible offense. Dělitelný zločin. Zločin, který obsahuje jeden nebo více zločinů nižšího stupně, např. vražda zahrnuje přepadení, nezákonné použití násilí, přepadení s úmyslem zabít a jiné zločiny. Viz Lesser included offense.

Divisim. Ve starém anglickém právu jednotlivě; odděleně.

Division. Dělení. Dělení mezi určitý počet. Část území vyčleněná pro speciální účely. Funkční nebo správní jednotka státu, soudu, podniku nebo školského systému. Názorová nejednotnost. Větší vojenská jednotka. Nejednotnost členů zákonodárného sboru při hlasování. Viz také Range.

Division, action for. Žaloba na rozdělení. Žaloba, která nutí věřitele, aby rozdělil svůj nárok na jednotlivé dlužníky a inkasoval jej tak, jako by každý dlužník byl povinen jen svým dílem. Central Bank v. Winn Farmers Co-op., La. App., 299 So.2d 442, 445.

Divisional courts. Rozdělené soudy, soudy rozdělené na specializované senáty. Anglické soudy, které se skládají ze dvou nebo (ve zvláštních případech) více soudů, kteří zasedají, aby projednali určité druhy případů, které nemůže vyřídit jeden soudce. Takovými soudy jsou Queens Bench Division (Divize Královny lavice), Chancery division (Kancléřská divize) a Family Division (Rodinná divize). Původně byly zřízeny v r. 1873; nyní se spravují zákonem Supreme Court Act, 1981, § 66. (Zákon o Nejvyšším soudním dvoru).

Divisional securities. Divizní cenné papíry. Speciální typ cenných papírů, vydávaných k financování zvláštních projektů.

Division of opinion. Názorová rozdílnost. V praxi odvolacích soudů tento termín označuje takovou neshodu mezi soudci, že neexistuje většina ve prospěch jednoho nebo druhého názoru, a proto nelze o případu rozhodnout. Ale obvykle také označuje rozdělení soudců do dvou skupin, z nichž jedna může zahrnovat většinu; jako když mluvíme o precedenčním rozhodnutí, které vzešlo z „rozděleného soudu“. Viz také Divided court.

Division of powers. Dělba mocí. Viz Separation of powers.

Division order. Příkaz k rozdělení. Instrukce nákupčímu nafta, aby nákupní cenu určitým způsobem rozdělil a zároveň zmocnění k tomu; účelem je zajistit, aby nákupčí platil pouze těm stranám, které jsou oprávněny k přijímání plateb. Blausey v. Stein, 61 Ohio St.2d 264, 15 O.O.3d 268, 400 N.E.2d 408, 410.

Divisum imperium. Lat. Rozdělená jurisdikce. Aplikováno např. na jurisdikci soudů common law a ekvity ve vztahu k jedné a těž věci.

Divorce. Rozvod. Zákonný rozchod muže a ženy, uskutečněný rozsudkem nebo rozhodnutím soudu, a bud' úplně rozlučující manželský vztah nebo suspendující jeho účinky, co se týče spolužití stran.

Viz také Alimony; Equitable distribution; Ex parte divorce; Legislative divorce; Living separate and apart; Mail order divorce; Mexican divorce; Migratory divorce; Rabbinical divorce.

Divisible divorce. Dělitelný rozvod. Rozhodnutí o rozvodu může být rozděleno na rozhodnutí o výživném a na rozhodnutí o zániku manželství. Doktrína aplikovaná v případech, na něž se vztahuje klauzule „Full Faith and Credit“ (plná důvěra a víra), kdy jde o účinek zahraničního rozvodu na rozhodnutí o výživném.

Divorce a mensa et thoro. Rozvod od stolu a lože čili od lože a stravy. Částečný rozvod či rozvod s výhradou, kterým jsou strany odděleny a je jim zakázáno žít spolu, aniž by se to dotýkalo manželství samého.

Divorce a vinculo matrimonii. Rozluka z manželského svazku. Úplná, absolutní rozluka manžela a manželky rozlučující manželské pouto a plně zprošťující obě strany jejich manželských závazků.

Divorce by consent (no-fault). Rozvod dohodou (bez zavinění). Typ rozvodu bez zavinění, ve kterém se na stranách nepožaduje, aby prokázaly zavinění nebo důvody pro rozvod kromě důkazu, že manželství je nenařavitelně rozvrácené nebo že mezi manželi jsou neprekonatelné rozdíly. Většina států má zákony o tom či onom rozvodu bez zavinění. *Viz např. Uniform Marriage and Divorce Act, §§ 302, 305.* (Jednotný zákon o manželství a rozvodu).

Divorce from bed and board. *Viz Divorce a mensa et thoro, výše.*

Foreign divorce. Zahraniční rozvod. Rozvod dosažený mimo stát či zemi, kde bylo manželství uzavřeno.

Limited divorce. Rozvod od lože a stravy; či soudní oddělení manžela a manželky, aniž by manželská pouta byla zrušena. *Viz také Separation of spouses.*

Migratory divorce. Rozvod na základě zrušení společné domácnosti. Termín používaný na označení rozvodu dosaženého tím z manželů, který opouští společnou domácnost a stěhuje se do jiného státu nebo země nebo v jiném státě či zemi přechodně bydlí, aby dosáhl rozvodu. *Viz také Ex parte divorce.*

No-fault divorce. *Viz Divorce by consent, výše.*

Parliamentary divorce. Rozvod rozhodnutím britského parlamentu nebo legislativním aktem na rozdíl od rozvodu na základě soudního rozhodnutí. *Viz Lady's friend.*

Divorce proctors. Rozvodoví zástupci. Osoba, obyčejně obhájce ustanovená k tomu, aby v rozvodovém řízení hájila zájmy dětí nebo státu. *Uniform Marriage and Divorce Act, § 310.* (Jednotný zákon o manželství a rozvodu).

Divortium dicitur a divertendo, quia vir divertitur ab uxore. Rozvod (divortium) se říká podle *divertendo*, poněvadž muž se odvrací od své ženy.

Divulge. Prozradit nebo vyzradit, např. vyzradit tajemství nebo důvěrnou utajovanou informaci.

D.J. Zkratka pro „District Judge“ (Okresní soudce).

DNA identification. Identifikace pomocí DNA. DNA je daktuloskopická analýza prováděná deoxyribonukle-

dovou kyselinou (DNA), která vyúsťí v identifikaci individuálního chemického vzorce genetické informace. Metoda určování rozlišovacích vzorců genetického materiálu za účelem identifikace zdroje nějakého biologického vzorku, např. krve, tkáně nebo vlasů. *Cobey v. State, 80 Md. App. 31, 559 A.2d 391.* Soudní technika používaná v trestních věcech k identifikaci či vyloučení osoby podezřelé ze spáchání trestného činu a v paternitních žalobách k identifikaci či vyloučení otce dítěte. *Viz např. Ann. Code of Md., Cts. & Jud. Proc. 10-915.*

Do. Lat. Dám. Starodávné a výstižné slovo pro udělení léna a pro dar.

Dock, v. Useknout. Zkrátit či změnit jako zkrátit mzdu osobě, např. pro lenost nebo špatnou práci.

Dock, n. Klec nebo uzavřený prostor v soudní síni, kde při trestním řízení stojí vězni, když jsou předvedeni před soud.

Dockage. Poplatek za použití doků. Poplatek, který musí platit lodě za to, že mohou zakotvit u přístavní hráze. Peněžní náhrada za použití doku, zatím co lodě opravuje. *Viz také Demurrage; Moorage.*

Docket, v. Shrhnout a zapsat do knihy. Učinit do knihy k tomu určené krátký zápis o každém řízení, které před soudem proběhlo.

Docket, n. Zápis, výtah či stručný zápis; nebo kniha obsahující takové zápisy. Formální stručný zápis o řízeních probíhajících v soudu. Kniha obsahující stručné zápisy o všech důležitých úkonech, které soud učinil ve všech projednávaných případech, od zahájení k závěru. Název „docket“ nebo „trial docket“ se mnohdy dává seznamu či soupisu soudních případů, které budou v určitém termínu projednávány; tento seznam sestavují soudní úředníci pro potřebu soudu a obhájců.

Obecná klasifikace

Appearance docket. Seznam osob, které se dostavily. Seznam, do něhož se zapisují všichni, kdo se k projednání věci k soudu dostavili a stručně shrnutí všech úkonů, které byly učiněny. *Bar docket* je neoficiální dokument, který je přepisem rozvrhu jednotlivých případů, které soud bude projednávat, vytiskněn pro členy advokátní komory. *Execution docket* je seznam exekucí, o něž se u soudu žádá nebo které čekají na vyřízení v úřadě šerifa. *Judgment docket* je seznam rozsudků, které daný soud vynesl, metodicky vedený soudním tajemníkem nebo jiným vhodným úředníkem, veřejně přístupný a pořizovaný proto, aby všem zainteresovaným stranám poskytl úřední zápis o existenci či platnosti rozsudků. *Viz také Judgment docket; Preferred dockets.*

Civil docket. Seznam občansko právních sporů. *Fed. R. Civil P. 79(a)* (Federální pravidla pro civilní řízení) a analogická státní pravidla vyžadují, aby soudní tajemník vedl „civil docket“ o všech žalobách, o nichž dosud soud nerozhodl. Žalobám jsou přidělována po sobě jdoucí jednací čísla. Jednací číslo každé žaloby musí být zaznamenáno na té stránce seznamu, kde se nachází první zápis o žalobě. Všechny dokumenty registrované soudním tajemníkem, všechna předvolání, všechny potvrzenky a doručení, všechna podání a rozhodnutí o nich, všechna dostavení se k soudu, příkazy, verdikty a rozsudky musí být v tomto seznamu chronologicky zapsány na listu přiděleném žalobě a musí být označeny jednacím číslem. Zápis soudního příkazu nebo roz-

sudku musí být opatřen datem, kdy je učiněn. Když byl ve věci řádně požadován nebo nařízen porotní soud, soudní tajemník napíše na list určený pro tuto žalobu slovo „porota“.

Docket fee. Poplatek za seznam. Pevně stanovený poplatek, který musí zaplatit obhájce úspěšné strany jako součást nákladů žaloby; nazývaný tak proto, poněvadž se požaduje za seznam jako takový, ne za provádění zápisů do něj.

Dock—master. Správce doků. V Anglii úředník vybavený pravomocemi v docích a v určité vzdálenosti od nich, aby řídil kotvení a odplovování lodí, a tím předcházel překázkám při vstupu do doku.

Dock receipt. Potvrzení přistavního skladiště. Známé také jako dock warrant (synonymum). Druh prozatímního potvrzení, vydaného společností provozující námořní přepravu na dodávku zboží do přistavního skladiště, které často opravňuje určenou osobu k tomu, aby jí byl vydán nákladní list. Obchodní usance připouští, aby v některých případech bylo s tímto dokumentem nakládáno jako s listinou dokazující vlastnictví. Jestliže potvrzení skutečně představuje závazek na uskladnění převzatý společnosti, pak je to potvrzení o skladování. *Viz také Document (Document of title); Warehouse receipt.*

Dock sale. Přistavní prodej. Existuje tam, kde kupující používá svá vlastní nebo najatá vozidla, aby si vzal výrobek v přistavním skladišti prodávajícího. V mnoha státech má na tomto způsobu prodeje větší zájem kupující než prodávající.

Dock warrant. *Viz Dock receipt.*

Doctor, v. Předepisovat nebo léčit nebo jednat jako doktor či lékař.

Doctor, n. Vzdělanec; Člověk schopný poskytovat nejkvalifikovanější instrukce ve vědě nebo umění, zejména ten, kdo ve svém oboru získal nejvyšší akademický titul, např. doktor práv, mediciny nebo teologie. V hovorovém jazyce se však tento termín prakticky omezuje na ty, kteří se zabývají medicínou, tj. na lékaře a chirurga.

Doctor—patient privilege. Výsada doktor—pacient. V důkazním právu právo pacienta vyloučit z důkazního řízení sdělení, která učinil svému lékaři; uznáváno ve většině jurisdikcí, někdy však omezováno, např. na sdělení psychoterapeutovi.

Doctrinal interpretation. Vědecký doktrinální výklad. *Viz Interpretation.*

Doctrine. Doktrína. Právní pravidlo, princip, teorie či zásada; jako např. doktrína zdržení se výkonu jurisdikce (abstention doctrine); doktrína čistých rukou (clean hands doctrine), atd.

Document. Dokument. Listina, v níž je zaznamenáno pomocí písemných, obrázků nebo znaků úřední nebo právní formou něco, co může být nesporně použito jako důkaz. V tomto smyslu je termín „dokument“ aplikován na listiny, slova tištěná, litografovaná či fotografovaná, na mapy a plány, na pečetě, desky a dokonce i na kameny, na nichž jsou vysekány či vyryty nápisové. V množství čísle smlouvy, dohody, plné moci, dopisy, přijmové doklady a jiné písemné dokumenty používané k prokázání nějaké skutečnosti. Je-li použito jako sloveso, znamená podporit písemným důkazem nebo odvoláním se na autority.

Ve smyslu pravidla o nejlepším důkazu (best evidence rule, viz tam) je dokument ztělesněním informace

nebo myšlenky; např. dopis, smlouva, přijmový dokument, účetní kniha, modrotisk nebo rentgenový snímek. *Strico v. Cotto, 67 Misc.2d 636, 324 N.Y.S.2d 483, 486.* *Viz také Documentary evidence.*

Viz také Instrument.

Ancient documents. Staré dokumenty. Tak jsou nazývány smlouvy, závěti a jiné listiny staré více jak třicet let (dvacet let) podle Fed. Evid. R. 803(16); jsou považovány za pravé, bez výslovného důkazu, když pocházejí z vlastní úschovy.

Commercial law. Obchodní právo. Podle U.C.C. (Jednotný obchodní zákoník), každá listina, obsahující právní titul k něčemu, cenný papír, účet, certifikát, oznámení o omeškání a podobně. U.C.C. § 5–103. *Viz také Documentary draft.*

Conflicts of law. Mezinárodní právo soukromé. (1) To, zda v dokumentu je či není vtěleno subjektivní právo, které se řídí právním rádem, jímž se toto právo upravuje. (2) Pokud jde o dvě osoby, které obě nejsou stranami převedení (a) platnost převedení (b) platnost převedení dokumentu; a (b) platnost převedení dokumentu, ve kterém je právo zakotveno, se určuje právním rádem, který by aplikovaly soudy státu, kde se dokument v době převedení nacházel. Tyto soudy by při rozhodování takových otázek obvykle aplikovaly své vlastní místní právo. *Restatement, Second, Conflicts, § 249.*

Document of title. Listina prokazující právní titul. Písemný dokument obsahující popis, identifikaci nebo deklarování zboží „s kterým se v normálním běhu obchodu či financování zachází jako s dokumentem, který dostatečně dokazuje, že osoba, která ho vlastní, je oprávněna dokument přijmout, držet a volně nakládat s dokumentem i ze zbožím, na které se vztahuje. Aby byl dokumentem prokazujícím právní titul, musí obsahovat, že byl vydán uschovatelem zboží, že mu byl adresován, kterým předmětu v uschovatelově držbě označených buď individuálně nebo jako část identifikované masy se týká“. U.C.C. § 1–201(15) (Jednotný obchodní zákoník). Příklady jsou — nákladní list, potvrzení námořní loděřské společnosti o dodání zboží do doku (dock warrant, dock receipt), skladní list nebo příkaz na dodávku zboží. *Viz také Order document; Order instrument.*

Foreign document. Cizí dokument. Dokument, který byl připraven nebo vyhotoven v cizím státu nebo zemi, který z cizího státu nebo země pochází.

Judicial documents. Soudní dokumenty. Akta vztahující se k vedení sporu. Člení se na (1) rozsudky, nařízení a verdkity; (2) soudní úschovy, výslechy a vyšetřování v průběhu řízení; (3) příkazy, plné moci, protokoly, atd., které souvisejí s jakýmkoli soudním řízením.

Public document. Veřejný dokument. Státní dokument či jiný dokument veřejně důležitý, či veřejného zájmu vydaný nebo publikovaný Kongresem či zákonodárným sborem státu. Také jakýkoli dokument nebo zápis, který dokládá veřejnou záležitost nebo správu veřejných věcí nebo který je s ní spojen, uchovávaný nebo vydaný státním orgánem. Jedna z publikací, které se tiskou na příkaz Kongresu nebo některé z jeho komor. V širším smyslu jakýkoli dokument přístupný veřejnosti.

Documentary credit. Úvěr na cenné papíry. Úvěr, který se poskytuje na listiny, dokazující právní titul nebo jiné právní dokumenty.

Documentary draft. Dokumentární trata. Směnka, nazývaná také „documentary demand for payment“, jejíž přijetí je podmíněno předložením průvodního dokladu nebo průvodních dokladů. „Dokumentem“ se rozumí jakákoli listina, např. listina dokazující právní titul, cenný papír, účet, certifikát, oznámení o omeškání a pod. U.C.C. § 5–103(b).

Jakákoli převoditelná nebo nepřevoditelná trata s průvodními dokumenty, cennými papíry nebo jinými papíry, které musí být dodány, aby směnka mohla být přijata. U.C.C. § 4–104(f).

Šek s průvodními dokumenty, které se musí dodat při placení je „dokumentární trata“. Wiley v. Peoples Bank & Trust Co., C.A. Miss., 438 F.2d 513, 516.

Documentary evidence. Listinný, resp. materiální důkaz. Důkaz, který je odvozen z konvenčních znaků (takových, jako např. písmen), kterými se zachycují myšlenky na hmotné substance. Takový důkaz, který je podložen právními úkony učiněnými písemně, nápisem, dokumenty všechno druhu a také neživými předměty, které jsou pro daný účel připustné, na rozdíl od „ústního“ důkazu čili důkazu, podávaného viva voce (živým hlasem) lidskou bytostí. People v. Purcell, 22 Cal. App.2d 126, 70 P.2d 706, 709. Viz také Authentication; Document.

Documentary instructions. Dokumentární instrukce. Termín pro písemnou dohodu mezi dovozcem, a vývozem obsahující dispozici o použití různých dokumentů, vztahujících se k nalodění zboží a k dispozici s ním.

Documentary originals rule. Viz Best evidence.

Documentary stamp. Dokumentární kolek. Kolek, který podle federálního (před rokem 1968) a státního zákona musí být připojen ke smlouvám a jiným převodním dokumentům, dříve než mohou být zaregistrovány, jež výše se obyčejně řídí protihodnotou uváděnou v dokumentu. Kolky, z nichž plynul příjem pro federaci (Federal Revenue Stamps), byly zrušeny v roce 1968.

Documentation. Viz Authorities.

DOD. Department of Defense. Ministerstvo obrany.

Do, dico, addico. Lat. Dám, říkám, přisuzuji. Tři slova používaná v římském právu, aby vyjádřila rozsah civilní jurisdikce préatoria. Dám (*do*) znamenalo to, že vynášel žalobu, uděloval výjimky a zajišťoval soudce; Říkám (*dico*) znamenalo, že vynášel rozsudek; přisuzuj (*addico*) znamenalo, že přisuzoval sporný majetek, nebo majetek dlužníka atd. žalobci.

DOE. Department of Energy. Ministerstvo energie.

Doed–bana. V saském právu ten, kdo skutečně zabil člověka; kdo se dopustil zabítia člověka (homicide).

Doe, John. Jméno fiktivního žalobce v určitém typu žalob; např. žaloba na nucené vystěhování. Viz také John Doe.

Dé office. Pr. Fr. Z úřední moci; úředně; při plnění běžné povinnosti.

Dog–draw. Stopování se psem. Ve starém anglickém lesním právu prokázané polapení pytláka v lese, kde šel po stopě vysoké zvěře s čichajícím loveckým psem, kterého vedl; nebo kde osoba zranila vysokou nebo divokou zvíře výstřelem nebo jinak a byla chycena se psem, který šel po stopě zvířete, aby je dostala.

Dog–Latin. Latina negramotných. Latinská slova spojená podle anglické gramatiky.

Dogma. Dogma. Konečný autoritativní názor nebo tvrzení. Formálně stanovené a vyhlášené doktríny, týkající se výře nebo mravů. V civilním právu slovo přiležitostně používané na označení výnosu senátu.

DOSHA. Death on High Seas Act. Zákon o smrti na volném moři.

Doing. Činnost. Aktivita. Slovo, používané ve starých převodních listinách, které sloužilo k vyhrazení a vyjádření služeb; jako „poskytnutí“, resp. „odevzdání“ („rendering“ – reddendo) bylo slovo, které znamenalo nájem.

Doing business. Provádění obchodu, podnikání. V rámci zákonů o doručování soudních obsílek zahraničním společnostem se rovná provozování, vedení či řízení obchodu. Zahraniční společnost provozuje obchod (is „doing business“) v rámci státu a může se jí tudíž v rámci státu doručovat, jestliže v něm provozuje obchod takovým způsobem, že to ospravedlňuje zásahy s doručovanými obsílkami spojené. Nebo že se sama podrobila jurisdikci a zákonům, podle kterých je doručováno. Provozovat obchod ve státě znamená vykonávat některou z běžných funkcí, pro které byla společnost zřízena. Co tvoří provozování obchodu („doing business“), závisí na skutečnostech v každém jednotlivém případě. Obecným pravidlem je, že obchod potřebuje mít pouze určité „minimum kontaktu“ se státem, aby byl podrobitelný procesním úkonům. International Shoe Co. v. State of Washington, 326 U.S. 310, 66 S. Ct. 154, 90 L. Ed. 95. A takové kontakty mohou být tak minimální, jako je prodávání jednoduché pojistné smlouvy. McGee v. International Life Insurance Co., 355 U.S. 220, 78 S. Ct. 199, 2 L. Ed.2d 223; Hanson v. Denckla, 357 U.S. 235, 78 S. Ct. 1228, 2 L. Ed.2d 1283. Viz také Long arm statutes; Minimal contacts.

Určení toho, co tvoří „provozování obchodu“, se může lišit podle toho, zda je tento termín použit v souvislosti s doručováním procesních úkonů nebo v souvislosti s daněmi; definice se také může stát od státu lišit. **Doitkin, or doit.** Základní mince malé hodnoty, zakázaná Jindřichem V.; tento výraz se stále ještě vyskytuje ve slovním spojení, kterým někoho znevažujeme tím, že o něm řekneme, že nestojí ani za *doit* (za zlámanou gresili).

Do, logo. Lat. Dávám, odkazuj; nebo dávám a odkazuj. V římském právu formulace používaná při odkazování. Výraz je doslovně ponecháván v moderních posledních vůlích.

Dolg. Saxy. Rána, poranění.

Dolg–bote. Odměna za jizvu nebo ránu.

Doli. Lat. Viz Dolus.

Doli capax. Schopný úkladu či úmyslu spáchat trestný čin; mající dostatečnou soudnost a inteligenci k rozlišení mezi dobrým a špatným, a proto trestně odpovědný.

Doli incapax. Neschopný úkladu či úmyslu spáchat trestný čin; ne ve věku, kdy může soudně uvažovat; nemající dostatečnou soudnost a inteligenci k rozlišení mezi dobrým a špatným, aby mohl být trestně odpovědný za své činy.

Dollar. Dolar. Peněžní jednotka používaná ve Spojených státech o hodnotě jednoho sta centů nebo jakékoli kombinace drobných mincí, které dohromady představují 100 centů.

Dollar averaging. Zprůměrnění dolara. Investiční termín používaný v praxi pro nákup daného cenného papíru, prováděný v pravidelných intervalech za jeho pevnou dolarovou hodnotu.

Dolo. Ve španělském právu špatný nebo škodlivý návrh.

Dolo facit qui petit quod redditurus est. Jedná podvodně ten, kdo požaduje to, co musí vrátit.

Dolo malo pactumse non servaturum. Dohoda, již bylo dosaženo podvodem, nemůže vydržet.

Dolosus versatur in generalibus. Osoba, zamýšlející podvěst, se vyjadřuje obecně (nekonkrétně).

Dolum ex indicis perspicuis probari convenit. Podvod by měl být prokázán jasnými důkazy.

Dolus. V kontinentálním právu podvod; zlomyslný podvod. Podvodný projev nebo trik, použity k oklamání někoho. Jakýkoli zálustný úskok slovy nebo činy s úmyslem něco obejít.

Takové činy nebo opomenutí, jež úinkují na druhou stranu podvodně nebo ničí opodstatněnou důvěru, kterou měla, ať už úmysl klamat (malus animus) přitom je či nikoli.

Podvod, úmyslnost či úmysl. V tomto smyslu je to protiklad k nedbalosti (*culpa*), ať už větší nebo menší. Podle práva může být někdy značná nedbalost (*culpa*) považována za úmysl (*dolus*) podle pravidla *culpa dolo comparatur*. Osoba je vždy odpovědná za škodu způsobenou úmyslně, ale ne vždy za škodu způsobenou z nedbalosti, i když značnou (extrémní).

Dolus auctoris non nocet successori. Podvod předchůdce neublíží nástupci.

Dolus bonus, dolus malus. V širokém slova smyslu římské právo rozlišuje mezi „dobrým“ (good) či spíše „přípustným“ (permissible) úmyslem a „špatným“ (bad) či „podvodným“ (fraudulent) úmyslem. První je ospravedlnitelný či přípustný podvod; je to takový, jež může člověk použít v sebeobraně proti neoprávněnému útoku nebo k jinému přípustnému účelu, jako např. když tají pravdu, aby zabránil šílencům poranit sebe či jiné. Druhý je takový, kdy někdo druhého mate či klame nebo nezákoně využívá omylu druhého k tomu, aby jej jakkoli podvedl nebo napálil.

Dolus circuitu non purgatur. Podvod se nenapraví tím, že se provede jiný.

Dolus dans locum contractui. Podvod, na jehož základě vzniká smlouva; tj. podvodně zkreslení skutečnosti, jehož se jedna smluvní strana dopouští, a druhá mu věří, což ji přiměje uzavřít smlouvu.

Dolus est machinatio, cum aliud dissimulat aliud agit. Podvod je úskok, jenž jedno předstírá a druhé čini.

Dolus et fraudus nemimi patrocinentur, (patrocinari derent). Podvod a klam nikoho neomlouvá, neměl by nikomu přinášet prospěch.

Dolus latet in generalibus. Podvod číhá v obecnostech.

Domain. Úplné a naprosté vlastnictví pozemku; nejvyšší a individuální právo k pozemku; také nemovitost takto vlastněná. Svrchovaná moc, již se svým právem dovolává zákonodárný sbor státu, aby mohl odnimat soukromé vlastnictví za účelem uspokojování veřejného zájmu, se nazývá „right of eminent domain“ (právo vyvlastňovat). Viz Condemnation; Eminent domain.

Termín národní (státní) majetek (national domain) se někdy aplikuje na souhrn majetku, který vlastní přímo národ (stát, federace). Veřejná doména (public domain) zahrnuje všechny pozemky, k nimž mají právní titul Spojené státy, včetně pozemků zabraných pro účely federálních budov, arzenálů, loděnic válečného loďstva, atd. a zemědělských nebo těžebních pozemků, které ještě nebyly poskytnuty soukromým vlastníkům. Šféra vlivu. Rozsah kontroly nebo vlády; království, říše.

Dombec, domboc. (Sas. *Z dom*, rozsudek a *bec*, bockna.) Jméno, které dávali Sasové zákoníku (*dome*—book nebo *doom book*). Několik saských králů vydalo zákoníky (*dombocs*); nejdůležitější z nich se připisuje králi Alfrédovi. Někdy se zaměňuje se slavnou *Domesday—Book* (Knihou posledního soudu, což je pozemková kniha Anglie z roku 1086). Viz *Dome—book*; *Domesday*.

Dombrowski doctrine. Doktrína z rozhodnutí ve věci Dombrowski. Pravidlo formulované v případě Dombrowski v. Pfister, 380 U.S. 479, 85 S. Ct. 1116, 14 L. Ed.2d 22, které říká, že osoba má právo k mlčenlivosti na příkaz federálního soudu, který brání státnímu úředníkům ji soudně stíhat nebo jí soudním stíháním vyhrožovat, má-li být stíhána podle zákona státu, který je svými formulacemi natolik široký a vágní, že zasahuje do práv, zaručených 1. Dodatkem k Ústavě Spojených států.

Dome. (Sas.) Soud; soudní výrok; rozsudek. Vazalská přísaha v herefordské černé knize (black book of Hereford).

Dome-book. Knihu nebo zákoník, o kterém se říká, že byl sestaven pod vedením krále Alfréda pro všeobecné užití v celém anglickém království; obsahoval, jak se předpokládá, hlavní pravidla common law, tresty za poklesky a formy soudního řízení. Říká se, že existoval ještě za panování Eduarda IV., nyní je však ztracen. 1 Bl. Comm. 64, 65.

Domesday, domesday—book. (Sas.) Starý seznam pořízený v čase Viléma Dobytatele a později uložený v Anglické finanční komoře; poříštává ze dvou svazků různé velikosti a obsahuje zevrubný a přesný přehled pozemků v Anglii. 2 Bl. Comm. 49, 50. Dílo bylo započato pěti soudci v každém hrabství v r. 1081 a dokončeno v roce 1086.

Domesmen. (Sas.) Ve starém anglickém právu nižší soudce. Mužové jmenovaní, aby rozsuzovali (doom) sporné záležitosti. Předsedí u manského soudu na starých panstvích (demesne).

Domestic, *n.* Sluha v domácnosti.

Domestic, *adj.* Patřící, náležející či vztahující se k domu, bydlišti, nebo místu narození, původu, vzniku či transakce.

Pokud jde o *domestic* Administrators; Attachment; Commerce; Corporation; Creditor; Factor; Fixture; Judgment; a Manufacture, viz tato hesla.

Domestic animals. Domácí zvířata. Zvířata, která jsou zvyklá žít v příbytcích nebo okolo příbytků lidí, nebo taková, která přispívají k výživě rodiny. Ochočená zvířata; např. koně, ovce, psi.

Domesticated. Zdomácnělý, ochočený; např. ochočení divokého koně.

Domestic authority. Domácí autorita. Právo rodičů a rozšířené právo učitelů, ukážovat děti a mít je k tomu, aby byly poslušné jejich legitimních příkazů. Viz Corporeal punishment.